

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra-ahlamontada.com

جهسته يه کی خولاوی

به سهر

قالیچه ی سوله یمانه وه

رزگار لوتفی

منتدى إقرأ الثقافي

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافى)

بۆدابهزانى جۆرهها كتيب:سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى إقرأ الثقافي

سبحان الله العظيم

كۆمەلە چىرۆكى

جەستەيەكى خۇلاۋى
بە سەر قالىچەى سولەيمانەوہ

پزكار لوتقى

۱۳۹۱

لطفی، محمد رزگار، ۱۳۵۴

جسته‌به‌کی خۆلای به سەر قالیچه‌ی سوله‌یمانه‌وه

داستان‌های کردی .. قرن ۱۴

ISBN: 978-600-5647-48-8

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیفا

موضوع: مجموعه داستان کردی

۸۶۹/۲۳ RIP ۲۲۵۶/س ۷۴۵ ل ۶۱۳۹۱

کتابخانه‌ی ملی ایران: ۳۰۸۰۳۶۷

■ حق چاپ برای نویسنده محفوظ می‌باشد.

کۆمەڵە چیرۆکی

جسته‌به‌کی خۆلای به سەر قالیچه‌ی سوله‌یمانه‌وه

رزگار لوتفی

دیزاینی به‌رگ و ناوه‌روک: نازاد سورخی

نەژمار: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۵۰۰۰ تمەن

ناوهندی چاپ و بڵاوکردنەوی گوتار

سەقز، شەقامی ۲۲ی بەهەمن (پل هوایی)

تەلەفۆن: ۰۸۷۴ - ۳۲۲۷۰۳۰

منتدی إقرأ الثقافي

پېښت

۷.....	پېښه کې / کۆچېرؤکېک له گه مارؤی میتؤلؤزیا و فولکلوردا.....
۱۱.....	جهسته په کې خؤلوی به سهر قالیچه ی سوله یمانه وه.....
۲۱.....	ته تهره ی دلی ماننا.....
۲۹.....	ماننا و سه فهریکې خؤخواز.....
۳۵.....	ماننا و خهویکې یی کؤتایی.....
۴۱.....	میراتگر.....
۴۷.....	ورته.....
۵۳.....	خه نجهر.....
۵۹.....	DNA.....
۶۵.....	تا لئی دهی دهری.....
۷۵.....	۳ دار.....
۸۱.....	تؤزال.....
۸۷.....	تهرمیک به سهر دهستی درؤیه که وه.....
۹۳.....	کؤتترین نازاری نهم شانشینه.....
۱۰۳.....	بریار.....

كۆچىرۈكچىك لە گەمارۋى مېتۇلۇزىيا و فولكلۇردا

فەپۇخ قادىر

چىرۈك لە فۇرپى نۇيى خۇيدا لە راستىدا بە جۇرپىك جى
ھىشتىنى جۇرى گىپرانەوى كۆن و فەزا كۆنەكان بوو. چىرۈك
لە فۇرپى مۇدپىرنى خۇيدا بە گەپرانەوىە ياخود ھەلبۇاردنى بابەتە
كۆمەلەيەتسى، مېژووى و دەروونىيەكان ھەولى دا بە شىۋەى
ھونەرى، مۇف و كۆمەلگەى نۇي و مۇدپىرن وىنا بىكاتەو
و بە واتايەكى تر گەر بمانەوى لە ترمىنۇلۇزىي نەرەستو
كەلك وەرگىرن و بە لاسايى كردنەو بەى بە ئاۋىنەى بالانماى
راستىيە كۆمەلەيەتى و مۇيىيەكان. لەم شىۋازە نۇيەدا ئىتر
بوونەوەرە نەفسانەيىيەكان، دياردە بانەكان و شۇيىن و كاتە ناديار و
ئەزەليەكان فەزاي چىرۈك بە جىدئىلن و لە جياتى ئەمانە ئىمە
لە گەل بوونە زەمىنيەكان و شۇيىن و كاتە ديارەكان رووبەرپروين.
بەلام لە سەردەمى پۇستمۇدپىرن دا و بە دەستپىشخەرى نووسەرانى
بەناوبانگى جىهانسى، مېتۇلۇزىيا و كلتور بوونەو بە بابەتى
ھونەرى گىپرانەوىە و بەم شىۋەى لە رىنگەى ئاۋىتەكردنى فۇرپى

منتدى اقرأ الثقافي

چىرۋىك ۋە ناۋەپۇكى مېتۇلۇژىيى ۋە فولكلۇرى، دياردە ياخود
 بوونەۋەرنىكى تىر خولقا كە ھەم مودىپىرن دەينۋاند ۋە ھەم كۆن
 ياخود تىرادىسىۋىنى. ۋە رىزگار لوتقى لى زۆربەى ھەرە زۆرى
 چىرۋىكە كانى ئەم كۆبەرھەمدە كەلكى لىم شىۋازە ۋەرگرتوۋە.
 رەنگە سەرەپراى ناسايى بوونى پىرسىيارە كە، پىرسىيارىكى شىاۋ
 نەيىت كە بۆچى رىزگار لىم شىۋازە كەلكى ۋەرگرتوۋە. گەپران
 بە شىۋىن ھۆكارە كاندا ھەمىشە يە كىنك لى ئەستەمىتىن كارەكان
 بوۋە، بەتايىبەت كاتىك قىسە لى سەر ھونەرە. چۈنكە لى ھونەردا،
 شىۋازى دەرپىن بەرگىنكى يە كىجار تايىبەت دەپۇشى كە تىيدا
 لى دالانە ھەزار سەرەكانى دەرۋونى نووسەرھەۋە گۈزەر دەكەن ۋە
 بەم پىيە، ۋاقىع ياخود ۋىنەكان ۋەھا دەگۈپدرىن كە دۆزىنەۋەى
 ھۆكار بۆى، يە كىجار دىۋار دەپى.

بەلام لى راستىدا ئىمە كارمان بە ھۆكار نىە. رەنگە خۇشى
 ۋە شىرىنى ۋە بە مۇۋقانەتر بوونى پىرى ھونەر لى چاۋ فۇپمەكانى
 تىرى ناسىن دا ئەۋە يىت كە پىش ئەۋەى لى ھۆكارەكان پىرسى، لى
 خۇدى رووداۋەكان دەگەپى ۋە باس لەۋان دەكا. ئەۋسا دواتر ئەۋ
 دەرەتە بە خۇيىنەر دەدا كە لى فەزايەكى كراۋە ۋە ھىرمىنوتىكى
 ۋە دىمۇكراسىيانەدا خۇى ئەگەر پىي خۇش بى، راقەيەك لى
 ھۆكار ياخود ھۆكارەكان بىكا. ھەلبەت لىرەدا رىزگار ۋەك
 ھەمۋو ئەۋ نووسەرەنەى كە خۇيان بە شىۋازەۋە خەرىك كىردوۋە،
 زۆر خۇ ناسان بە دەستەۋە نادا، گەپران لى فۇپمى مودىپىرن ۋە

لہ ناوہرپوکی ترادیسوئی دا کہ بہ جوړنک لہ ریځای رووداوه
هه نووکیه کانه وه خوئی دهنوئیته وه، ناسان نیه.

جا نیزن بدن با لہ بهر بالاخانہی کوئی نهم پرسیاره تیپه پین
و که میکی تر باس لہ خودی نیوہرپوک بکهین.

رزگار به که لک وەرگرتن لہ میتولوژیا و نه فسانه
مه زهه بییه کان و تیکه لکردنی لہ گهل فنتازیای تر
یاخود هه نووکه، په یوہندی ده گری لہ گهل شهره به روالدت
نه زهلییه کانی وهک براکوژی، ناکوکیه کان و سهره پوییه کان و
نافرمانییه کانی مروث لہ گهل خودا، گلہیی لہ بی عه دالہ تی
خودا لہ بهرامبر گهلنک و، سهرنه نجام گه پانه دژواره کانی
مروث.

«بو جيله کانی دواتر! به سهدان سال بی پشودان،
بست به بستی نه شکوه ته کانمان پشکنی. کون و پهیل و
قوربنه کانیشمان جی نه هیلا. هه دامان نه دا. شهنوخنیمان کیشا.
به لام ناسه وارنکمان نه دوزییه وه. چیر پیویست به گه پانی نیوہ
ناکا. خو هیلاک مه کهن و «چیو لہ تاریکی مه کوتن!»

رهنگه نهم گه پانه دژوار و لہ هه مان کاتدا بی ناکامه بیت
که دهوانی به جوړنک براکوژی، ناکوکیه کانی مروث لہ
گهل خودا و نه فرهت لہ بی عه دالہ تی پاساو بداته وه و نهو نیزنه
به مروث بدات که بهر دهوام لہ گهل یاندا بژیت، ... ژیانیکی
نازاراوی، که لہ گهل یا بیرکردنه وهیہ کی نه بهدی و نه زهلیش ری

دەكا. گەپرانى رزگار لىرەدا خوتنەر بىرى ئەفسانەى سىزىف دەخاتەوۋە. بەلام بەو جىاوازيىەوۋە كە كۆى كاراكتېرەكان نە تەنيا لە رىنگاى كىردەوۋە، بەلكو لە رىنگاى وشەيشەوۋە راستەوخۇ پەيامىكى خەمناك بۇ نەوۋەكانى داھاتوۋ بەجىدىلن. پەيامى نەگەپران و مل كەجكردن لە ئاست شىكىستى ئەوانەى رابردوۋ و پەلىكىشكردى بۇ نىستا وەك تەنيا راستىى ژيان و بوون.

رەنگە لىرەوۋە گەر بمانەوۋى بۇ پىسىارى ھۇكار كە لەوۋە پىش ھىنامانە ناراوۋە، بگەرپىنەوۋە، دەپى بلىپن كە شايدە ھۇكارى گەپرانەوۋە و كەلك وەرگرتنى رزگار لە مېتۇلۇژىيا ئەمە يىت. لە مېتۇلۇژىيا و كلتوردا، وەك نىوۋەپۇك، گەلىك رووداو ھەن كە ئىمە بىرى نىستا و بىرى تەنانەت پىش خۇشيانمان دەخەنەوۋە. واتە بە پەيوەندى گرتن لە گەل كلتور، دەگەينە دەرک و تىگەيشتنى بازىنەى لە بوون (بە پىچەوانەى دەركى ھىلى ياخود خەتى). تىگەيشتنىك كە دەتوانى دوۋ ناكامى بە شوئەوۋە يىت: ناكامى تەسلىم بوون بەم دەرکە ياخود ھەولدان بۇ دەرپازبوون لى.

چىرۋكەكان لەم بارەيەوۋە ھىچ نالین. ئەمە لە راستىدا بۇ خوتنەر بەجىماوۋە.

پانزەدى دىسامبرى ۲۰۱۲

جەستەيەكى خۇلاۋى بە سەر قالچەي سولەيمانەو

بە سوغرە گرتوومى. لە رابوردوۋەكەي ناگەم. لە كۆيۈە
ھاتوۋە و بۆ كۆيۈ دەچى، دەقا و دەق چەشنى باۋە گەورە خەلقاۋە
سېۋ خۇرەكەي سولەيمانى مىرم. لە سەر گوزەشتەكەي ئەۋەندەم
لە سولەيمان بېستوۋە كە پىي گوتم:

. «لەو دور دوروۋە، لە ولاتى مەۋقە خۇلاۋىە كانەوۋە
دى. خۇل سەرتاپاي جەستەي تەنيوۋە. پىلوۋەكانىشى بە خۇل
سوغ دراۋە. گۆچكەكانىشى لىۋانلىۋن لە خۇل. بە ناستەم
دەبېستەن. نابىنى جل و بەرگىشى نوقمى خۇل؟ رېك چەشنى
پەيكەرىكى سازكراۋ لە لمى قەراغ زەريا. كە گەيشتە لات و
پىي نايە سەر پىشت، لە لاقە خۇلاۋىە كانى گازندە مەكە و سەر
خۇتى مەھىنە، ئەۋە خۇشەۋىستى مەنە و ماندوۋىكى بە سەد
جى كۆلەۋارى كەژە رېيەكى سەغلەتە و جىگاي مەرحەمەت
و بەزەيە».

ناۋچاۋانىكى چەتون و رېدېنىكى مام ناۋەندى پەشمىنە و

منتدى إقرأ الثقافي

بۇز، سىما لەپ و لاۋازەكەي نەخشاندەۋە. لە سەرۋى بارستايى
گۇناكانىيەۋە دوو چاۋى زيت و كارتىكەر و بەسام بەدى دەكرى.
قز و ردېنى تىككەلگىش بوون و پەلكەكەي چەشنى بۇز
مارىكى قول بە دەۋرى مليا پاۋكەي داۋەتەۋە. ناشكرايە
كە تەمەن دار و بە ئەزمون و بى وچان و كۆلنەدەرە. بېرىم
ۋابو بېجگە سولەيمان، كەس نەتوانى پىم رېخشكىنى و سۈرى
نەدەمى، بەلام بى قسەيى نەوم پى ناكرى و لە حاست فەرمانىدا
مەكەج و دەستەمۇم. فەرمانى كەسى كە نۆنەرى خۇدا بوۋە
لە سەر گۆى زەۋى و جەدەم و جەشەم و دېو و درنج و تەننەت
پەلەۋەرەكانىشى لە پەھىلدا بوون، نىزىك بە رېژەي كۆى
دەسلەتلى خۇداۋەندى مەزن. لىم پرسى:

- رەنگە تۆ بەختەۋەر ترين مەرۋقى سەر روۋى دۇنيا بى كە
توانىۋوتە بنىشىتە پشتى قالپىچەي سولەيمان و خۇلىاي سەفەرى
زەمەنت بى؟ نەكرى بېرىم: بەرە و كوئى؟

قسە كەردنەكەم سەرنجى پانەكىشا، چاۋىكى بە سەرتاپاي
كۆلەۋار و لە خۇل راجوۋى خۇيدا خشكاندەۋە و بە دلپرىيەۋە
گوتى:

- بەرە و داھاتوو.

- بۇ داھاتوو؟

رەنگە تەقەنەۋەي كېلەي گريانىك، بوۋىتە تاكە
پىۋىستىيەك تا ھەناۋى بىرەۋى.

منتدى اقرأ الثقافي

له تاو راپوردوو!

له سه فهره كانم له گهل سوله يماندا بيستبووم كه «راپوردوو، سه كوڤي هه لڢداني داهاتووه. له سه ر پيښگهي راپوردوووهيه كه خه ونه كانسي داهاتوو باله فره نه بن. له رووبه رگي راپوردووښكي نه بنجن نه بنجندا، واژوي داهاتوويه كي زه خسار و كو له وارتر ده نه خشيڼدري!»

ماوهيه كي دريژ بوو چيتر چيرو كه دوو پاتكراوه كانسي سوله يمان نه يانده بزواندم و بچي تاقه تيان كردبووم. ده رفه تيكي باش بوو مرو فسه خو لاويه كه به چيرو كه كانسي خويدا بچي ته وه و ريښگاي سه فرمان كورت بكاته وه. داوام لي كرد پيش نه وهي سه فهره داهاتووي ده ست پيښكات، ناوړي له راپوردووي بدهينه وه. پيمل نه ده بوو، وه كوو ترسي له شوين كه وتووي هه يبي، به رده وام نكو لي له گه رانه وه ده كرد. پتر سه رنجم راكيشرا تا نه و راپوردوو شارواهيه ي بيښم كه نه يده ويست جاريكي ديكه بچي ته وه سه ر وه ختي. له ناكامدا و دواي مملانييه كي ده سته و يه خه و خو ماليانه به قه ناعه تم گهيانده كه «شاردنه وهي راپوردوو، ماناي كوژانه وهي فانوس و گوم كردني زاريچه ي گه رووي داهاتووه.» له ناچاريا ملي دا، بچي سي و دوو لووتم وه رسو وړاند و رووه و راپوردوو و به ته وژمه وه خو م كرده وه به گه رووي زه مه ندا. گه رايښه وه بو ساته وه خته كانسي زوو:

دوور و نزيك له به رزاييه وه روانيانه رووبه ري زه وي،

منتدي اقرأ الثقافي

باشتر ورد بووینهوه، تهرمی مروځنکمان بیني به سهر شانی
که سیکهوه، به هه ناسکه هه ناسک و ورد و هیور، بیهو و له
خوځرا به دهوری خویدا وهرده سوږا، ماندوویی له ههنگاهه کانیهوه
دهچوځرایهوه. له سواره کهم پرسى:

نه مانه کین؟

قه تاره ی وشه دهرهاتوهه کانی زاری، له قینهوه گلابوون:

دوو برای نابرا! یه کیان نهوی دیکه یانی داپلؤسیوه و بی
بهزه بیانه کوشتوویه تی. پهنگه نیستا له شاردنهوهی تهرمه کهیدا
بی. دهسته وهستان و بی چارهیه. هه لگری جل و بهرگی پر
به بالای کورته بالای مروځایه تی، پلیته و سووته مه نی کوته
چرای تم گرتوی میژوو!

تیی نه گه یشتم، ههستم کرد برینه قولله کانی سهر ورپنه یان
خستوه. سه ره تا کانمان به جی هیشت، به ناقارنکدا تیپه رپن
گهرده لول و ته متو مانیکى گرژ بوو، چوارچیوهی خانوه کانی
ناوه دانیه که ی له گیزه نی خویدا پاپیچ نه دا. زات و زریقهی
پوله مرویه کی مال ویران بوو که لهوبه رهوه ده کهوته بهر گوی.
نیزیک کهوتنه وه مان کردهویه کی ژیرانه نه بوو. دهمزانی سواره کهم
به خوځ گوی ناژن بووه و گرمه و لرفه ی گهرده لولوله کهش
دووقاتیه تی. به دهنگی بهرز نه راندم:

نه م خه لکه بو وایان به سهر دی؟

نه ویش وهک نهوه ی من کهریم تا توانی دهنگی بهرز
منتدی إقرأ الثقافی

کردم، به جوری که ره گلی لاملی وه کوو کرمیکی نه ستور
ههلماسی و کهوته بهر تیری روانین:

. نهم هۆزه فرمانه کانی خودایان پیشیل کردوه و
کهوتونه ته بهر پهلاماری به ته وژمی رق و غه زبه کهی. خدا
بۆ نامازه دانی ئیراده و نیشان دانی حیکمهتی خۆی، له پرێگی
نۆتهرێکی خۆیهوه له ناوچهیه دا، خوشترنکی له کهله کهی
شاخه بهردینهیه کهوه هاوردهی دنیا کرد و گیانی پی به خشی.
فرمانی به هۆزه کهشدا نهم نیشانهیه پیاڕێزن و نه خه له تابن نازاری
پی بگهیهنن. بهلام هۆزه که نهم فرمانه یان نه خویندهوه و کهوتنه
پهلاماردانی خوشتره و سهریان بری و لهت و لووشیان کرد و
بۆ شیویان، گۆشتاویان لی ساز کرد. نه وهتا بۆ نهو کردوه یان
کهوتونه ته بهر غه زبهی خودا وهند و دهیی سزای تاوانه که یان
بده نهوه.

ههستم کرد تا لهو ناقاره تیده په پین و بهره و پیش ده چوین،
مروڤه خۆلویه کهی سوورم زیاتر ده په شوکی و بی نۆقره تر
دهیی، دهستی له ناخیهوه بهرگری لی ده کرد که پرووه و پیش
بهچی، رهنگه بهره و پیری کاره ساتیکی مهزن، بهره و تابلویه کی
ههردم زیندووی هاوقه دی میژووه کهی خۆی. لهم سه و بهنده دا
بوو که پرینچکهی یه کهم دلۆپم وی کهوت. چاوم ههلتنا،
ههروم له ناسماندا بهدی نه کرد، سهرم سوورما نهم دلۆپه ناوه
له کوپه ئیمدی گرتووته وه. به چواردهورمدا دووور له ناسۆم

روانى، ھېچ پەلە ھەورىكى بەجىماوى پاش بارانم نەدۆزىيەو. سوارە كەم بە قامك ناماژى پىدام برۈانمە خوارمەو. «جەلەل خالەق!» زىيە كى لە زەريا چو، لە ناوەندىيەو شەقى بردوۋە و لۆيە كانى تا ژىر زگمان ھەستانەتە سەر پى! من تا ئەم كاتە دىمەنى وام نەدیتوۋە، ھەيىت و قەلەتە كەي لەرەي لە دلم نا. لە ناوەندى كەرتەو بووى زىكەدا كۆمەلىك خەلكى رەش و پروت، بە ھەلەداوان و گيان لە سەردەست، لە پەرىنەوۋەدا بوون. لەو بەرى زىكەوۋە لەشكرىكى پىر چەك و چۆلىش بە ئەپرەبە و جەخانەوۋە وەدوويان كەوتبوون. پاش ئەوۋى جەماۋەرە رەش و پروتە كە تىيەرپىن و دوا كەسى سۈپاكەش پىي نايە ناوەندى زىكەوۋە، دوو لۆي لە دىوارچو و بەرزەوۋەبووى ئاۋەكە، برووسكە ئاسا يە كيان گرتەوۋە و ئالە و شىخە كەي بە دەيان پىي ئىمەي پەرتەوازە كرد. دواي قەيرى ئەم قىيامەتە ھىۋر بوۋەوۋە و دەتگوت ئەو زى لە زەرياچوۋە لە مېژسالا نە باي دىتوۋە و نە بۆران. روۋبەرىكى پىر لە شەپۆلۆچكەي مەند و ئارام. جار ناجارى زىكە، تاى لە دار سازكراي ئەپرەبەيە كى نوۋقم بووى، لە قوۋلايى خۆيەوۋە دەرەھاۋىشتە دەرەوۋە. دەتگوت نە لەشكرى بوۋنى ھەبوۋە و نە شەقاربوۋنىكى ئاۋا مەزنىش. تەمىكى غەرىب و نامۇ ئەو ناۋچەيەي داگرتبوو. لە مېشكما پىرسىيارەكان، بۆ دەرەزابوۋن پالە پەستىۋيان بوو. پروم كىردە پىاۋە خۇلاۋىيەكە، كە ئىستا بە ھۆي پرژە بارانى روۋداۋەكەوۋە بۆنى خۇلى پاش بارانى

منندى إقرأ الثقافي

لج دهات و به نیاز بووم پرسسیاری لی بکهم که وشه کانمی له
کهروومدا قعتیس دا:

نهم پرووداوهش مؤرکی نافهرمانی خوداوهندی پیوه دیاره
و ئالقیهه که له زنجیره ی ئالقه کان و به سه رهاته کانمی میژوومان.
ئاوتنه ی دهقا و دهقی یاخی بوون و له به رانه ریشدا، کهوتنه بهر
په لاماری تهوژمی رق و توورپهی خوداوهندی مهزن. سه رکرده ی
نهم له شکره دیعایه ی خوداوهندی ده کرد و هه ستابوو به کوشتن
و برینی نیردراوی خودا و دهسته و تاقمه که ی لهم ناوچه یه دا.
نهمه بووه هو ی ده کهوتنی ئیراده ی به هیزی خودا و سزادانی
تاوانباره کان و به دیمانه کردنی نهم پرووداوه مهزنه بو وه چه کانمی
داهاتوو.

که پاش ماوهیه ک له دالانی زهمه نه وه و به سه حرایه کی
قاهرده تیپه رین، له ناوچه یه کی هه ره شاخاوی و پرووبه ریکی
چیمه نی مه خمه ل ئاسادا گیرساینه وه. هیشتا مله و لووتکه ی
چیاکان ئاسه واری زستانیکی تووشی پیوه دیار بوو. پاشماوه ی
پندوو به فره کانمی زستانی رابووردوو. له دامینه کاندایارستانی
په ره جریوه و تریوه ی بالنده کان، تهژی له چاوگ و کانیاو
و پرووباره کان، لیوانلیو له گول و په پووله و وزهوزی ههنگ و
میشه جوړاوجۆره کان. تابلۆ فەرشی، پینکهاتوو له سه دان پهنگی
سروشتی، بهرگیراو له گوشه نیگای به ههشتی وهعه ده پندراوی
خوداوهند. ههروا که مه حوی ته ماشای دیمنه رازاوه کانمی سهر

رېتى سەفەرە كەمان بووين، لە زىيە كى خرۇشان كە بە درىژايى
تەمەنسى بوبوۋە گەردنبەندىكى پىچاۋپىچى پۇچوۋ بە ناخى
چياكاندا تىيەپىن. پاش بە جىي ھىشتىنى چەند چيا و لا باسك،
بە سەر وىرانەيە كى ئاۋىتسە بوۋى گر و دوۋكەل و خوتىدا
كەۋتىن. بە دەۋرى شاردا خەندەقچى بازىيە بەدى دەكرا. تا
چاۋ ھەتەرى دەكرد لاشەي بى سەر و ئەنجن كرا و شىۋىندراۋى
پياۋ و مىندال. بە زەھمەت بىتوانىيا تەرمى بى گىيانى ژىنكىيان
تىدا بدۇزىتەۋە، ئەگەرى ئەۋە دەكرا كە بە تايىبەت ژەكانيان
دەستچىن كرديت. خۇم پى رانەگىرا و لە پياۋە خۇلاۋىيە كەم
پرسى:

- ئىرە كۆيە؟

تۈۋكىك فرمىسك رىچكەيە كى لە گۇنا خۇلاۋىيە كەيدا
شۆردەۋە و بە پرومەتيا ھەلخلىسكايە خوارەۋە و شۆنەۋارى جى
ھىلا:

- ناۋچەيەك لە زاگرۇس!

- بى شك دەي نافرمانىيە كى گەۋرەيان كردي؟
- نا لالۇ! ھىشتا فەرمانىيان ۋەرنەگرتبۇۋ تا نافرمانى بكن!
ئەمجارەيان گومانم نەما كە پياۋە خۇلاۋىيە كە بە راستى
توۋشى خەفۇكى بوۋە و لە ۋرپنە كىرندايە. جا چۇن گەلئ
ھىشتا فەرمانىيان ۋەرنەگرتوۋە و دەرفەتى نافرمانىيان پىنەدراۋە
ئاۋا بە توۋندترىن شىۋاز كەۋتوۋنەتە بەر قىن و غەزەبى خوداۋەندى
منتدى اقرأ الثقافي

عادل و رەحمان...!

لە سەر داواکاری پیاوەر خۆلاوییه کە ئەو ئاقارە پر لە
گەر و خۆشەمان جێهێلا. پرومان کردووە دامینی ئەو زنجیرە
جیاپەیی پێیدا تێپەڕیبووین. با، بەرامەری خۆلی ناوچەکانی بەر
لە خۆمانی هاوردە دەکرد. ناشنا بوو. نیگام گوازیاریوە بۆ سەر
و چاوە خۆلاویەکی سوارە کەم. قرتەیی ددانی بە قەتارە دەهات.
لەریڤەوی لەشی لە سەر پشتم هەست پێ دەکرا.

«بای بەرزایی ساردە، دل و ناخ دەگرێ»

پێ ئۆقرەییەکی قوول بە پروخساریوە دیار بوو یا رەنگە

سامی...

چاومان چەقییە سەر جەماوەری، لە ناو دلی چالێکی
هەلکەندراودا. ئەو لاترەو کۆمەلێکی دیکەش ئاخێندرابوونە ناو
دۆلێکی دەستکردووە. تا دەچووینە پیش تاقمێکی نوێمان دەهاتە
پیش چاو، بە ژن و پیاو و پیر و لاووە. پێم سەیر بوو ئەم مەرۆفانە
هۆی چیبوو خراوندتە ناو ئەم چالە دەستکردانەو. لە ناویاندا
سەرنجەم چوو سەر زارۆکی کە داپۆشەکی، بەرگیکی شینی
ناسمانی بوو، تۆپە لاسقەییە کیشی خستبوو بە ناخەلی، چلەم و
چلەکن و زیتە. لە تەنیشتیەو پیاوی بە ناو چاوانێکی چەتوون
و ریشیکی مام ناوەندی بۆز، هەلشروشکابوو، بە بەزەییەو نازی
کەزەیی منداڵەکی ئەکرد. لە ناکاو، لەو دیو بارسەتایی و
کۆگا خۆلە هەلدراوە کانهو، مەکیڤە گەورەکان هورووژمیان هینا

منتدی اقرأ الثقافي

و كەوتنە پەر كەردنەو و تىكەردنەو چالە كان. لە يەك ئان و ساتدا قىامەت بەر پا بوو. ئەو كەسانەى دەيانويست گيانيان بىدەن بە كۆلىاندا و دەرباز بىن و نە كەونە ژىر لا فاو و ھەردەسى گل و خۆلەو، ئەوا بە تىر و گوللەى جەندرمە كان دەپىكران. تەمئۆمانى خۆل و قىرشكەى منال و شىرخەى تەنگ و ھارەھارى مە كىنە كان تا ەدەشى ئەعلا پۆيى و پەرى گوى ناسمانى ھىنايە لەرە. خۆل زارى منالە كەشى ناخنى و لە زىيەكى خست. لە پىاوە خۇلاويە كەم پەرسى:

ئەى تاوانى ئەمانە چىيە؟! ئايا فەرمانى خودايان پىشىل

كردوو؟!

لەو دىو سىما خۇلاويە كەيەو، كەپەى ھەناوى پۇمى و دای لە پەرمەى گريان. دواى قەيرىكى زۆر گویم لىبوو بە دەيان جار لە ژىر لەچىدەو دووپاتى دە كەردەو كە:

ـ نازانم، پەو لە خودى خودا پەرسە!

ـ نازانم، پەو لە خودى خودا پەرسە!

ـ نازانم. پەو لە خودى خودا پەرسە...

دواتر بەو م زانى كە خۆلى سەر جەستەى سوارە خۇلاويە كەم ھەمان تۆز و خۆلى چالە دەستكەردە كان بوو.

تەنرەي دلى ماننا

«ئەم خانوۋە، مالى ھىراكلۇسە، ھەر كەس پىيى بىنئە ناۋى، پەنا دەدرى»*

نەرىت وا بوو ھىرا، شاژنى زىئووسى خوداۋەندى خوداكان بە پىيى بىريارى، لە ئەشكەوتى كەرەفتوودا دالدە و پەناي كەسە لىقەوماۋەكانى ئەدا كە بە ھەر ھۆكارىكەۋە لە سوورپانى بەرداشەكانى ژيان فرېدراپوونە دەرەۋە و لە ھەۋلى پەناگەيە كدا بوون بۇ ھەۋانەۋە و دەستگىرۋىيان. پىش ئەۋەي پەنا بدپىن، لە بەر دەروازەي ئەشكەوتە كەپرا دەبوۋا چوارمىلكە دابىنىش و پاش گىپرانەۋەي كورتەيەك لە بەسەرھاتيان، بۇ ماۋەي ھەۋت كاتزىمىر نەجولېن و بىكەۋنە نزا و پارانەۋە، بەشكوۋ ھىرا بەزەيى بىجولې و دەروازە بەردىنە مەپمەپە كەيان لى بىكاتەۋە و بىيانخاتە ژىر چاۋەدىرى خۇيەۋە و پەنايان بدات. دەگىپنەۋە زۆر جار ھىرا «ژنۋونى رۆمى» خوداۋەندى ئاسمان و مانگ، ھاسەرى زىئووس «ژۋوبىتتىرى رۆمى» لە بەر ئەۋەي پەناگە كەي لە رەۋنەق

منتدى إقرأ الثقافي

نەكەۋى و مەۋدای بەزەبىيە كەى پەرەپى بدا و لە ناو گەلە كاندا حورمەتبان ۋەمىنى ۋەلنەبواردرىن، داۋاى لە زىشۋوسى مېردى دە كرد، ئارەسى كورپان كە بە خوداۋەندى ۋەبا و جەنگ و وىرانى دەناسرا بنىزىتە ناو ھۆزە كانەۋە و بدا لە تەپلى شەر و بە گژداچوون و ھەلامە ساز بكا. بۇ نەۋەى پەناگە كەى ھىرا بىيىتە مەكۆى ھەوانەۋەى پىدەرەتان و شەرپلېدراۋە كان و سووكنىش بگاتە دلى خواژنى گەۋرەۋە. ئارەس «مارسى رۆمى» خوداۋەندى قات و قرى و كوشتن، بى سەبرانە چاۋەرۋانى فەرمانى باوكى بوو تا بىيىتە كوتكى و دايتتەۋە بە سەر گەلە كاندا و بكموتتە دابەزاندىن و جى بە جى كردنى نەمرەكەى باوكى. فالە كە نەمجارەيان بە ناۋى شارى ھەوت شوورە يا شارى رەنگە كان دەرچوو.

ماننا كۆرە ۋەرزىرىكى ناۋچەى سەكاكز* دەپى كە سى سال لەۋبەر بە فەرمانى فەرمانرەۋاى شارى رەنگە كان بۇ رەنگ كردنى ھەوت دىۋارەكەى دەۋرى شار بردرابوۋە پىتەخت و لەۋى بە گەرمى سەرقالى كارە پىسپىردراۋەكەى خۆى دەپى كە ماۋەيەك لەۋە پىش لاۋاى وىرانى و شەر، پايدەمالى و بە گۆرەى ناوبانگى پەناگەى كەرەفتوو، راپىچى نەۋ ناۋچەيە دەپى. لەۋ سەر و بەندەدا ھىرا، ھىرمىس «مىركوورى رۆمى» خوداۋەندى رېنىشاندر بەرپى دەكا بۇ يارمەتى ماننا و تا پشت دىۋازەى نەشكەۋتەكە، دەيتتە رېنماى. ماننا كە لە ئاگرى شەرىكى وىرانگەر قوتارى بوۋە و دەرد و ئازارى سەفەرىكى

دژواری له چه تنه دایه، دلته پدی چوونه ژووره ویه تی. ده که ویتته
سهر چوک و هردوو له پی دهستی وړک دهنی و به نیشانه ی
دووعا پیلووه کانی دبهستی و به سۆزوه دهلی:

هیرا! هاوسهری خداوهندی خداکان، خداوهندی پاسه وانی
لیقه و ماوان، خداوهندی مانگ و ناسمانه کان، به زهیم دهوی.
تکایه دهرگا که تم به پرودا بکه رهوه، تکایه له سۆزی خۆت بی
بهشم مه که، تکایه...!

ماننا به بهرگینکی ریشاله و دهووی رهنگاو ییه و ماویه ک له
پنی وه لām مایه وه. دهنگینکی نهرمی سۆزوی ژنانه، له دالانی
دهرهوی نه شکوته که را، ته تهریه کی خسته دلیه وه:

به سهرهاته که ت بگیره وه، به بی درۆ و پیوه نان، نه گهر له م
مه رجان به ده ریچی، وهرنا گیردرنی و دهرگا که به پروتدا ناکرته وه
و دوور ده خریتته وه و تاسهر به تنیا و سهرگردان و له چاوهر و انیا
دهمیینه وه. هوشت به زمانته وه بی، نه دۆرپی!

ماننا هه ناسه و هیوایه کی و بهر گه را، له وه پیش بیستبووی
که گوتو و بویان:

«خوا لاله! بویه ههر که سی راست بووه ته وه و بوچوونیکي
داوته پال»

به لām نه مه نه خو بوو، نه خه یال، به لکوو خودی هیرا بوو
له بهر دهر وازه ی نه شکوته که ی که ره فتوودا راسته وخۆ له ته کیا
نه دوا. ته کانیکي به خۆیدا، بووخچه که ی شانی کرده وه و داینا.

له حالیکدا که لهرز و شپړپوښه کی ناسته‌م به ده‌نگیه‌وه دیار بوو،
که‌وته گۆ:

من ماننا کوږه وهرزپړنکی ناوچه‌ی سه‌کاکزی سهر به
نیمپراتوریه‌تی مادی مه‌زنم. وه‌ک بیستوومه‌یه‌که‌م خه‌ونمان له
که‌ناره‌کانی زهریای باکووردا پی‌گه‌یشتوه، له‌توورای عیبریدا
ناومان هاتوه، میری گه‌ورهم دیاکو‌شا بو‌یه‌که‌م جار پیتته‌خته‌که‌ی
له‌بناره‌کانی نه‌لوه‌ندا پینک هینا که‌به‌هه‌گمه‌تانه‌ده‌ناسرئ.
هه‌گمه‌تانه‌به‌شاری قه‌سری حموت حه‌سار ناوی ده‌رکردوه.
ده‌گپړنه‌وه‌چیوه‌ی حه‌ساره‌کانی نه‌م شاره‌مه‌زنه، لیکچوویه‌کی
له‌راده‌به‌ده‌ریان هه‌یه‌له‌گه‌ل ناتین، پیتته‌ختی یونانی مه‌زن. نه‌م
حموت حه‌ساره‌به‌شیویه‌کی بازنه‌یی به‌ده‌وری شاردا ساز کراون
و هه‌رکامه‌شسیان به‌ره‌نگینکی جیاواز بو‌یاخ و تا‌بهره‌و ناوه‌ند
ده‌رږوی، دانه‌وه‌دووی دانه‌دا، به‌رزتر ده‌بنه‌وه. من و چوار هاورپی
دیکه‌م له‌لایه‌ن گه‌وره‌که‌مان، نه‌ژدیه‌اک شاره‌شهره‌فی نه‌وه‌مان
پی‌به‌خشرابوو، حه‌ساره‌کان به‌ریز: یه‌که‌م بو‌یاخی سپی، دووه‌م
ره‌ش، سیهم نه‌رخه‌وانی، چواره‌م شین، پینجه‌م نارنجی و شه‌شم
به‌زیو و دوا دیواره‌که‌ش به‌زپړ وهرزپنن. باره‌گای میری گه‌وره
نه‌ژدیه‌اک شا و خه‌زته‌کانی له‌دوا حه‌سار و له‌ناوه‌ندا جیگیر
کراوون. شارئ پرله‌گول و بالنده، شارئ له‌هه‌موو ره‌نگ
و روخسارنکی تیدا به‌دی ده‌کرا. خه‌لک له‌ناسایش و ته‌باییدا
ژیانیان ده‌برده‌سهر و له‌م سه‌راوسه‌ری دونیادا به‌شاری ره‌نگه‌کان

ناوی دهرکردبوو. شاری پهرتوو که کانی گهنج نامه و شاری
خهونه رهنگاوپهنگه کان. تا له ناکاو هیرمیس خوداوهندی شهر
و پیکدادان، لاپه‌ره‌ی لی هه‌لداینه‌وه و ملۆزمیکی بو تاشین.
کچه‌زایه‌کی نه‌ژدیهاک شا، کوروش، کوپی ماندانا خاتون، به
یارمه‌تی بابلیه‌کان که دوژمنی سوئند خواردووی باوه گه‌وره‌ی
بوون، هیرشیان کرده سهر پیته‌ختی رهنکه‌کان و نه‌ژدیهاک شایان
به دیل گرت. هه‌گمه‌تانه بی ناز که‌وته‌وه و خرایه به‌ر ده‌ستی
نه‌یاران و دوژمنانی نیمپراتوریه‌تی مادی مه‌زن. هیرا! خواژنی
گه‌وره! نیستا ماننا لیتقه‌وماوه و بی دهره‌تان، بی گه‌وره‌یه و بی
پادشایه. تکات لیده‌کات ببیه په‌ناگهی و له به‌زه‌یی خۆت بی
هیوای نه‌که‌ی...

هیرا، خولیا‌یه‌ک له میشکیا بوو، ویستی نه‌و خولیا‌یه زیاتر
بکاته‌وه، لینی پرسی:
ماننا دلنای له‌وه‌ی که ولامه‌که‌ت راسته و چه‌واشه‌کاری
تیدا نییه؟!

هیرای مه‌زن! دلنایم له‌وه‌ی که نه‌یلیم و گومانم له راستی
ولامه‌که‌م نییه!
هیرا ده‌یزانی؛

«مرۆف ته‌نیا بینایه‌که تا پتر به‌رزئی زیاتر په‌گ داده‌کوئی
و قایم تر ده‌بی»

ههر بۆیه که‌وته یاری له گه‌لایا:

منتدی اقرأ الثقافي

- زییا* و ئارماسیت* نایاتەوہ بیرت؟!

دەست بە جی ماننا ھەستی کرد دۆراوہ. نزیک بوو لە
ھۆش بچی، بەلام ھێزی لە ناخیوہ پرایگرت. دەنگی پئی گوت:
خۆراگر بە، ئەمە تاقي کرئەوہیە، ئەگەر خال ئەدەي رەنگە
ھێرا بە ھەلەدا بچی و یارییە کە ببەیتەوہ. بە خۆیدا چووہوہ و
ھەناسەییە کي بەر خۆیدا و راشکاوانە و بە دەنگیکي بەرز گوتی:
- تا ئیستا ئەم ناوانەم نەبیستوہ!

- یارمەتیە کت ئەیم. دوو قەلای بە ھێز بوون لە سەردەمی
دەسلاتداریەتی مانناکاندا لە ناوچەي سەکاگز کە دەبیٹە دەور
و بەری زێدەکەت، ھەنووکەش نایاتەوہ بیرت؟!

ماننا بەراستی رابوردوہ کەي خۆي لە بیر چووبوہوہ تا ئەو
کاتەي کە ھێرا ناوی قەلاکانی زییا و ئارماسیتی ھینایەوہ بەر
باس. ئەو دوو قەلایە بۆ ماوہیە کي دوور و درێژ لە لایەن باو و
باپیرانیوہ لە ھێرش و پەلاماری دەولەتانی ناشوور و ئوراتوورہوہ
پاریژراو بوون، یەکیک لە پادشاکانی ناشوور بە ناوی سارگیینی
دووھەم لە ھێرشیکي بی ئاماندا پیٹەختی مانناکان دەخاتە بەر
پەلامار و پاشاکەیان بە ناوی ئیراندووز دەکوژری و قەلاکانیش
بی پشتیوان دەمیئەوہ. لە ئەنجامدا سارگیینی دووھەم، دەست بە
سەر قەلاکاندا دەگری. دواتر کە ئیمپراتوریەتی مادەکان پیک
ھات و دیاکو بوو بە رەمزی یە کگرتن و یە کخستنی شانشینە
بچوو کە کان و بە دەستی ئەوان ناشووریەکان شکێندران، گەلی

ماننا شادمان بوون و ههستیان به قهره‌بیوونه‌وی نازاره‌کانیان کرد، به‌م بۆنه‌یه‌وه بریاریاندا له ناو نهم ئیمپراتۆریه‌ته مه‌زنه‌دا که له نه‌فغانستانه‌وه تا شام بالی کیشابوو، بتۆنه‌وه و بۆ هه‌تا هه‌تایه نیشه‌جی بین، هه‌ست به شانازی بکه‌ن به مه‌مله که‌ته که‌یانه‌وه و خه‌می نه‌وه‌شیان نه‌بی که ناسنامه‌ی خۆیان له بیر به‌جیته‌وه. مانناش یه‌کیک بوو له‌و که‌سانه که هه‌ستی ده‌کرد خۆنی ماد له ده‌ماره‌کانیا ده‌جوولێ و لای ببوو به باوه‌رێکی به‌هێز. ده‌شیزانی که ناتوانی له‌وه زیاتر هێرا به‌هه‌رێتی و گومرایی بکا. تیفکری له‌وه‌ی که بۆ وا به زه‌لیلی بیووه که‌ره‌سته‌ی یاری ده‌ستی. خواکان؛ هێرا «ژنووێ رۆمی» خوداوه‌ندی دالده و به‌زیی و ناره‌س «مارسی رۆمی» خوداوه‌ندی قات و قری و جه‌نگ. چه‌ند به زه‌بوونی که‌وتبووه سه‌ر چۆک، به‌شکوو سیله‌ی به‌زه‌ییان به‌جوولێ و له سووچه‌یکی نهم نه‌شکه‌وته سارد و سه‌رده‌دا بۆ ماوه‌یه‌ک له ده‌ستی ته‌قدیر بيشارنه‌وه و هه‌شاری بدن. خۆی زۆر به که‌م هاته به‌رچاو؛ «مه‌رگ جارێ و شیوه‌ن جارێ» هه‌ستایه سه‌رپێ و به ده‌نگێکی راشکاوانه گوتی:

هێرا! خوداوه‌ندی ئاسمان و به‌زه‌یی! من لێره‌دا ئاشکرای ده‌که‌م که هه‌له‌ بووم. بۆ من شه‌رم و جیی داوه‌شینه که له‌وه زیاتر وه‌ک سه‌گی به‌ر قاپیه‌که‌ت، کلکم راوه‌شینه و لمۆزت لی خشکینه و بکه‌ر ووزمه‌وه. باوه‌رم هیناوه که مردن جارێکه و ترس و بی نامانیه که‌شی سه‌دان جار. له‌مه و دوا، بریار نه‌ده‌م که به

پشتيوانى ئاتنە؛ «مىنپۇي رۇمى» خوداۋەندى سېەر، مىرى
ئاۋەز و ھۈنەر، بە گز ژياندا بېمەۋە و بەلېن بى تا دەستەمۇي
نەكەم، نەحەسىمەۋە...

قاقايەكى بە كۆلى ژنانە چىنگى لە دىۋارى نەشكەۋتەكە
دەگرت و خەرىكى نانەۋەي تەتەرەيەك بوو لە دلي ماننادا ...

ژىدەر

* نەم وتەيە بە زمانى يونانى لە سەر يەكى لە دەروازەكانى
نەشكەۋتى كەرەفتوو سەر بە ناۋچەي سەقز لە پۇژھەلاتى
كوردوستاندا ھەلەكەندراۋە. پىۋىست بە نامازيەكە مېژۋى نەم
نەشكەۋتە دەگەپىتەۋە بۇ پىش مېژوو.

* سەكاكز لە كۆندا بە شارى سەقز گوتراۋە.

* زىپيا لە كۆندا بە قەلاي زىۋيە سەر بە ناۋچەي سەقز گوتراۋە.

* نارماسيت قەلايەكى بە ھىزى مانناكان بوۋە لە پىنج كىلۇمەترى
قەلاي زىۋيە، سەر بە شارى سەقزى پۇژھەلاتى كوردستان.

ماننا و سەفەرىڭكى خۇخواز

ھېزا؛ «ژىنۋىنى رۇمى» خۇداۋەندى ئاسمان و مانگ و بەزىمى، ھاسەرى زىنۋوس؛ «ژوۋپىتىرى رۇمى» خۇداۋەندى خۇداكان، پاش ئەۋەى كە ماننا، رەنگرەژىڭكى پەرتەۋازە بوۋى ھەگمەتانە، بە كىردەۋىيەكى نەشیاۋ، بوۋ بە ھۆى تورپە كىردىنى ئەۋ و پەگەى رقى ھەناۋى ژياندەۋە و لمۇزى لە خاكدا، وىتەى مارى كۆلەۋار، ژان، راپىچى كىرد و كەۋتە نانەۋەى كەتنى لە سەر پى ماننا و بىرى لە پىلاننىكى خۇداۋەندانە كىردەۋە تا جومگەكانى پى بنوشتىننەۋە و بىھىننەۋە سەر چۆك و لەۋ ئاكارەى كىردۋىيەتى پەشىمان يىتەۋە و داۋاى لىۋوردنى لى بكا. لەم لاشەۋە ئاتنە؛ «مىنرۇى رۇمى» خۇداۋەندى سىپەر، مىرى ئاۋەز و ھونەر، داۋاى ھەلچۈۋەن و بە گىزداچۈۋىنى ماننا، رۇچىڭكى سەركىش و ياخى لە دەرۋىيا بەدى كىرد و بىرارىدا بالەكانى خۆى بە سەرىا بىكىشى و بىخاتە ژىر سىبەر و چاۋەدىرى خۆيەۋە و لە دۆزىنەۋە و دەستەمۇ كىردىنى ژياندا بە

ھانا يەۋە بىچ. بەللام نەرىت ۋابوۋ تا لە لايەن كەسىنكەۋە بانگەيشت
نەكرابا، ئاتنە، دەستى يارمەتى بۇ درىژ نەدە كىرد. ھەر بەم
بۇنەيەۋە، لە چاۋەروانىدا مايەۋە، تا بەشكوۋ ماننا بە ھۆگرىەۋە،
بىكەۋىتتە شوتىنكاتى ئاتنە و يارمەتى لى بخوازى.

دوای ئەۋەى ماننا لە بەر دەروازەى ئەشكەۋى كەرەفتوۋدا
بەرھەلستى نەرىتى باۋى خوداۋەندى بەزى، ھىرا بوۋەۋە و لە
پاراپنەۋەى بۇ پەناگرتنى لەۋ پەناگەدا، ۋەك ياخى بوۋى،
پاشەكشەى كىرد، ئاشارەزا يا لە مەر بەسەرھات و پارپوردوۋە كەيەۋە،
بە ھەلە دوۋا و، پىشلىكارى نەرىتى باۋى كىرد و دواتر كەۋتە
بەر قىن و توۋپەى خوازنى گەۋرەۋە. ھىرا، بىرپارىدا، كۆۋىردى،
بەرھەم ھاتوۋ لە سى ئاكارى دەروۋى خۆى، ئاۋىتەى پۇجى
ماننا بىكا و تەمىكى تەنكى پەرەئاساى رەش بە سەر گلىنەى
چاۋيا بىكىشى. ھىشتا ماننا، بوخچە كەى لە شان نە كىردبوۋەۋە
و دوا دالانى بىچ دەروازەى ئەشكەۋتە كەى جى نە ھىشتىبوۋ كە
چاۋەكانى لە پەشەۋە ھاتن و تىپەى دلى كەۋتە قۇناغى بەرز
بوۋنەۋە. تەتەرە و ترسىكى لە رادەبەدەر، بالى بە سەر گيانىيا
كىشا. ھەستى كىرد بوۋمەلەرزەيە و گرگانە و پروبەرى ئەشكەۋت
لە شەق بردندايە و خەرىكە دەم ئەكاتەۋە. لەرزى، ۋەك تاقە
گەلەيەكى رەنگەلگەراۋى پىۋەمساۋى پايزى دارچنارى، لە
پروۋى خۆر و لە بەر ۋژە ۋژى باى شەمالدا. ھىراى قىناۋى
بوۋ كە تۆۋى تەنيابى و چاۋەنۋارى و سەرگەردانى لە دەروۋى

مانندا چاند. ثان و ساتی چووزهره دانی لاسقه گیایه کی سی
چوکه له پروپه پری ناخیا. دهنگیکی زیکه داری ژنانه به
گلؤلایی، راپیچی ئەم بهراو بهری دیواره بهردینه کهی دالانی
نەشکه و ته که بوو:

- ماننا! کورە پەنگەرە ژە لێقە و ماوە که! نەتزانیبوو بریاری
خودا کان یه کینکه و پاشگەز بوونەوهی نییه و پێداچوونەوهی
مەحاله؟ نەتزانیبوو ئەگەر مەروەتی بیههوی هەر کام له خودا کانی
دەستەرۆ بکا و تەفرەیان بدا، بۆ هەتا هەتایه دەکهوێته بهر
ناگری رق و دواجار، سزا تاییه تییە کانی خۆی به سه‌ریا
دەسه‌پێنی؟ فەرامۆشت کردوو پێش ئەوهی به سه‌رهاته کهت
بگیریتەوه، ئاگادارم کردیتەوه که؛ ئەنجامی چه‌واشه کاری
سزایه و نەخە له تایی بدۆریت و تا تیرت بسر ده‌کا، به هه‌له‌دا
نەچی و هۆشت به زمانته‌وه بی؟ ئیستاکه، ئەمه ده‌سپیکه بۆ
تۆ، سه‌ره‌تایه کی ره‌شی بی پۆژنه و بی پروناکی له چاره‌تا.
له رێکه‌وتی ئەم چه‌واشه کاری و یاخی بوونه‌ته‌وه، وه‌ک
پرووه‌ له‌م‌الیوتکی ئابروچووی ده‌رکراو، ته‌نیا ده‌کری؛

«له ئەزله‌وه ته‌نیا یی داپۆشیکی رازاوهی یاخی بووه‌کانه»
پاشان وه‌ک شه‌مشه‌مه کوێریه کی ناو بوومه‌لێلی ئیواران،
په‌تای سه‌رلێشیواوی ده‌تگری؛

«له ئەزله‌وه سه‌رلێشیواوی، ژێر پۆشیکی رازاوهی
به‌ره‌هه‌لستکاره‌کانه»

دواتر وەك كۆوندە پەپوونە كى نەجوونى سەر پەلكە دارى
دارستانىكى وشكارۆ، بەردەوام بە دوو چاوى كراوى زەقەو
چاوەنوار دەكرىي؛

«لە ئەزەلەو چاوەپوانى پووپوشىكى رازاوى لادەرەكانە».
لە ئەنجام و لە گىژەنى ژياندا، دەبىتە ياخى بووبە كى
چارەپەشى تەنيا و سەرلەيشا و چاوەنوار.

مانناى لاشەپى بىخ خودا! لە يادت بىخ ئەم سى بەرگە
رازاوئە، تايبەتە بە هاوچەشن و هاومەرامەكانت و هەرگىز
نايەتە داپوشى جەستەى پەنادراوە لىقەوماوەكانى نىو ئەم كۆنە
ئەشكەوتەى كەرەفتوو!

ماننا وەك كۆوتەلەيە كى تازەزاوى ئازەلەيك، لەرزە لەرز
هاتە سەر چمەكان و بە لادەرگاي دەروازەى ئەشكەوتە كەى
كەرەفتوو! خۆى گرتەو و هاتە سەر پى. بىخ ئەوئەى ئاوپ
لە دەرگا مەرمەرە كە بداتەو و توانساي وەلام دانەوئەى هەرا؛
«ژنوونى پۆمى» خاژنى گەورەى بىخ، لەچكى بووخچە كەى
وئەوئەى خۆيدا، بەرە و دەستەمۆ كردنى ژيان و چارەنووسى كە
خۆى ديارى كەربوو، پەلكىش كرد. ئاتنە؛ «مىنرۆى پۆمى»
خوداوەندى سەپەر، مىرى ئاوەز و هونەرىش، بىخ سەبرانە چاوەپوانى
دەم بزووتن و يارمەتى خواستنى ماننا بوو. خوداوەندى هەز، باش
دەيزانى كە:

«سەربوورەى مەرۆى ياخى، ئاوتەى جەنگ و
منتدى اقرأ الثقافي

بدرهنگار بوونه‌وی خودا کانه، نهم سه‌ریووردیه؛ ته‌ژییه له ترس،
پره له ژان، لیوانلیوه له مهرگ و ژیانسه‌وی چهند جاره. نهم
سه‌ریووردیه؛ تاییه‌ته به مرویه کی ره‌نگ ره‌ژی یاخیه‌وه که
نایه‌ه‌وی وه‌ک په‌نادراو‌نکی ده‌سته‌م‌وی هی‌را؛ خوداو‌مندی
به‌زمیی، ر‌و‌حی داگیر بکری و بی پهل و پو، بناخندرتته نیو
قه‌ف‌سی نه‌شکه‌وتی که‌ره‌فتوووه»

ناتنه، باش ده‌یزانی که؛ که‌ژهر‌پیه کی سه‌غله‌ته رنگا
هه‌ل‌ب‌ژ‌یر‌د‌راوه‌که‌ی ماننا و به بی پشتیوانی نه‌و مه‌حاله بگاته
جی و به نامانج بگا.

ماننا، به دل‌یکی ک‌و‌له‌وار و جه‌سته‌یه کی ماندوووه، له
بهر ده‌روازه‌ی نه‌شکه‌وتی که‌ره‌فتوو‌را، لاری گرت‌بهر، به‌شکو
ده‌رفه‌ت‌یکی بو بره‌خسی به لاشانی نه‌شکه‌وته‌که‌وه بدره و ژوور
هه‌ل‌زنی و له سه‌ر بانی نه‌شکه‌وته‌که‌را بو ماویه‌ک پشوو بدا و
بیر له تو‌نشوی سه‌فه‌رنکی خ‌و‌خ‌وا‌ز بکاته‌وه. ره‌گه‌یه کی ره‌ش،
هه‌له‌ی ده‌خسته بیناییه‌وه و تووشی که‌م بینی ده‌کرد. خر که و
تاشه به‌رد و تاو‌تری نه‌و ناوه‌ی، به زه‌حمه‌ت لیک هه‌له‌ب‌وارد. له
گه‌یش‌تندا، پر به دل هه‌ستی به ته‌نیا‌یه کی له پاده‌به‌ده‌ر کرد.
په‌تا و له‌رزه، جی نه‌ه‌یش‌تبوو. هالاو‌نکی سووت‌ینه‌ر له ناخیه‌وه
هه‌له‌کش و خ‌وی له دونیای نازاددا ده‌ریاز ده‌کرد. که‌وت‌بووه
به‌رزی. روانیه‌ه‌وه و پستی، تاچاو حو‌کمی ده‌کرد چیا و د‌و‌ل
و خاک‌یکی مه‌یله و سووری قاق‌ر و پرووت. شی‌واو و لانه‌واز و بی

كەس و بىي خوا مابوۋە. نەيدەزانى پروو و كام لا ئاراستە بىي. نەژنۆكانى لە باۋەش نا و لاپروۋمەتى نايە سەر كەلكەكانى. دلى ختوۋرەى نەدا كە دەستى لە شوتنىكى ناديارمە بە ھانايمە دى. لە چاۋەرۋانىيە كى مەرگاويدا مايەمە. ئارام پەلكىش بوو بەرە و دونىاي خەونەكانى، رەنگە ئاتنە، وىستىيى لە رىنگاي خەونەكانىمە ماننا بە سەر ۋە كا، بىي نەۋەى نەرىيەكانى خۇيشى پىشپىل كەردىي...

لە كۆنەۋە گوتۇرمانە:

«لە سەر ھىچ رىيان مەخەۋە، ھىچ خەونان نابىنى.»

ۋاتە:

«رىنگايە، داخۋازى خەونە و بىي خەۋنىش، بىي رىنگايە!»

زىدەر

* تىيىنى: نەم چىرۇكە دىرژمەبىۋى چىرۇكى «تەتەرەى دلى ماننا» يە و بە تەنىاش دەچىتە چىۋەى چىرۇكىكى سەرىمەخۇرە.

ماننا و خەونیکی بێ کۆتایی

«ناوچه کانی خەون، قەدەغە ناکرێن و پەرژینە کان، بەوی

نامۆن»

ماننا، کەوتبوو چەقی خەونیکی بێ سنوورەوه. ببوو
پێبوارێ کەژە پێهەکی سەغڵەت و سەرقالی پێپوانیکی
ناهوورایی بوو لە بەستینی خەوه کەروێشکەیه کدا. تا ئاتنە؛
«خوداوەندی هزر و هونەر» لە شەمایلی پیرە پیاوێکی شیرین
کەلامی ڕوومەت ڕوون و ڕدین سپیدا، وەک کارگە بە سورکە
پاییزی لە قەراغ ڕیدا دەرتۆقی.

. چیه لالۆ؟! دەلێ هێرکولی و دونیات سەرشانی ناو و

خەریکە بە عەرشنا هیۆر و نەرم هەلدەزنی؟!!

ماننا کە لە بوومەلێلی خەونە کیدا کتۆپر لووتی بەر
کەپووی زەلامیکی کۆنەسالی کەوتبوو، ڕاچلە کا. قورسایی
نیگای خستە سەر ڕدینە سپیه کە و بوچرووکی هەناسەیه کی
مەودا داری دایە دەرەوه و گوتی:

منتدی إقرأ الثقافي

رېنگايەكى تووشىم بېرپوھ و وېلەم بەدوای شتېكدا، ناشزانم
چۈنە و چىيە و لە كۆيە! شەكەتم، زۆۋۆۋۆرۈش شەكەت...
پېرە پياوھ كۆماوھ نىسك سووكە لەبز شىرىنەكە، ھەلۋەدای
باوھشە بەردىك بۈۈ، دۆزىيەوھ و بە يارمەتى گۆچانەكەى لە
سەرى ھەلۋوشكا:

لالۆ! وادەردەكەوئ ياخى بووى و بە گىز خوداكاندا
چوويتسەوھ، واش پىدەچى؛ كەوتىيەتە بەر رقىيان و لە ئەماندا
نەمايى، ئەى ئىستا لە چى دەگەپى؟!

لە ژيان! دەمەھوئ بىدۆزمەوھ و دەستەمۆى كەم و بە
ھىزا و زىئووسى نىشان بەدەم كە؛ بى بەزەيى و يارمەتى نەوانىش
دەكرى كە بگەم بە ژيان و كەوى بگەم. نامەھوئ چىتر لىيان
پاپىمەوھ و بگەمە بەر پىيان و بىمە كاسەلىس و كلەك بادەريان.
چاۋەرۋان بىم كە سىلەى بەزەيان بچوولئ و بۆ ئاورپىكىيان؛ ھەزار
جار سووك و چرووك بگىرەم و ھەموو ساتى لە شەرما بىم بە
دۆپى ئاو و بە زەويا رۆچمە خواروھ.

ئەى بۆ دەستە و داۋىنى ئاتنە؛ «مىرى ئاۋەز» نايى؟
يىگومان نەو لەم باروھ، زانىارى تەواۋى پىيە، دەتوانئ بىتگەيەنئە
سەر مەنزلى ژيان؟!

ماننا، ھەستى كىرەم پېرە مېردە، ھەپەى لە بېرەى دەكاتەوھ
و چەنتەى شتېكى تىدايە. بەرە و پىرى كىشا و لە تەنىشتى
ھەلگورما:

کاکه مام! نهونده تالی و سوژیم له دهست خداکان
چیشتهوه، بهرامبهر به هه مووان بیج باوهږ بووم، ههر له دهسپیکي
تهه منسهوه تا نیستا، جی په نجهی خداکانی پیسه دیاره. له
ناوچهی سه کاکز، نارهس؛ «خوداوهندی قات و قری و کوشتن»
برپاری شه پیکي ویرانگه ری به سه رماندا سه پاند. پاشان وه ک
رهنگره ژی بانگه یشت کرام بو هه گمه تانه پیته ختی رهنکه کان و
ماوهی چهند سال سه رقالی رهنگره ژی دیواره کانی دهوری شار
بووم که؛ دیسانه وه که وتینه بهر په لاماری دهستی شه رهنگیزی
نارهس، که له لا و بیج دهره تان، پروومان کرده ته شکوه تی که ره فتوو،
مه کوی دالده و به زمیی، که دواتر لیم پروون سووه وه، نهویش
نهو په ناگه و هه سانگه یه نییه که چاوه پروانی بووم، به لکوو
به ندیخانه یه کی گه وره یه و تا مه رجه کانی به ندییه کی ته واو
عه یارت تیدا نه بی، وهرنا گیردرییت و ناچیته ژیر سیبهری به زمهی
هیرا؛ «خواژنی گه وره» وه. تا چه شنی کوپه و گوژله سه دان
جار، به بهرد و دارتا نه دات و له سه د لاهه درزت تی نه کات و
نه تشکیتی و نه تپرویتی، نوخزن به دلی ناگات و لیوپیژ نابی له
تام و چیژی گه مه که ی.

وا ههست نه کهم ناتنهش، یه کیکه له وان و دلم به رای نادا و
ناو ناخواته وه. ناگاداری نه وه شم که؛ «هیچ خه نجه ری، دهسکی
خوی نابریته وه». بویه نهونده بوغز گرتوومی و له ناخا پهنگی
خواردووه ته وه که ته نانهت نامادهش نیم دهسته و دامیتی ناتنه بیم

و يارمەتى لىخ بخوازم ..

ئاتنە، باش دەيزانى كە؛ «ھەر خۇدايەك تايىبەتمەندىيەكى
نەگۈپرى ھەيە، ئەۋىش كىردەۋە كەيەتى» و «خۇداۋەندەكان لە
پروۋى دوونيان بۇ بەرپۇتەبەردى نەركەكانيان» و «شەپ، ناشتى،
پق، بەزەيى، خۇشەۋىستى و ... ئەۋ تايىبەتمەندىيانەن كە كات
و شوۋىن ناناسن و تەمەنيان بەندە بە تەمەنى خۇداكانەۋە».
دەشيزانى كە نەگەر، ماننا، پۇژى لە پۇژان، بەم واتايانە
بگات، ئەۋا دەيتتە كوتكىكى بە تەۋژم كە بەر پۇخى دەكەۋى
و لە گىرژنەي دەبا و بىي ھىۋا دەست لە ھەمىۋ شتى دەشۋاتەۋە و
تاقە پىي «مەرگ» ھەلدەبۇرژىت. ئەۋەشى دەزانى كە پاش ئەم
دەركەۋتەيە و مەرگى ماننا ماۋەي خۇدايەتەيەكەيان كۇتايى
پى دىت و گەمەكانى نىۋ ئەم كەۋشەنەش، تەنيا بە دەردى
لاپەرەكانى مېژۋ دەخوات، ئەۋىش بە بىخ خۇنەر! ھەر بۇيە
كەۋتە خۇ پىگەيەك بخاتە بەردەمى ماننا، بەشكۋو دلخۇشى
بكات و ئەۋەندە سەرقال بىي كە؛ بىر لە كىردەۋەي خۇداۋەندەكان
نەكاتەۋە. دوو پىي ھاتەۋە ياد؛ يا بىننېرتتە سەر زىي گەۋرە و
ھىلەكىكى بداتە دەست و لىي بخوازي كە بەردەۋام و نەپساۋە
لە ناۋى چۆمەكە ھەلېنجى، تە جارى لە جاران بتوانى پى بە
ھىلەكى ئاۋ پاكىژى بۇلاي و ئەمىش لە باتى، پى دەستەمۇ
كىردى زىيانى پى نىشان بدات، يا بىي وچان بىكەۋتتە شوۋىن ھەۋرە
ئاسوس و باران گىرەكان و دۋاي تاۋىكى بە گور و داتەكاندىيان

و دەرکهوتنی کۆلکه زۆرینه، به پهله بیگاتنی و له باوهشی نی
و به خۆیهوه پرایموسی.

ناتنه، له شه ماییلی پیره پیاوه کهدا و به یارمهتی گۆچانه کهی
ههستایه سهر پێ و چهند ههنگاو له ماننا دور کهوتهوه و پروو
له کۆمهڵیک ههوری رهشی ناوس که له ناسۆوه دهرکهوتبوون،
پاوهستا و له حالیکدا که پشتی له ماننا بوو و چاری له چاری
ههڵکه ندبوو، به نووزیه کی پیرانهوه گوتی:

- لالۆ! وادیاره چهرمه سهری دونیات به سهردا هاتوه و
له پاده به دهر چهوساویتهوه، له دلمهوه بۆت به داخم و له گهلتا
هاو سۆزم. نه گهر لیم وهریگری و له نامۆژگارییه کانم لا
نه دهی، دهمهوی کهمی له مهینه تییه کانت کهم بکه مهوه و به
ناسوده ییت بگهیهنم. نایا دهمهوی ژیان دهسته مۆ بکهی؟ نه گهر
گویی به قسه کانم بهی، بۆ نه م کاره، پینگایه کت دهخه مه بهر
دهم، پێوستیت به ناتنهش نه بی؟!

ماننا وزیه کی هاتهوه بهر و تینی به قسه کهیدا:
- کاکه مام! نایا نه م قسه یه راسته و دهتوانی خۆت له
کاروباری خوداوهنده کان ههلقورتینی؟

- لالۆ! نهو پێیهی تۆ گرتوته بهر، من دهمیکهیه پێواومه
و نه گهر بی پشتیوانی خودا کان بووایه، ههرگیز نه مهدهتوانی بهم
شوینه بگهم. نیستاش به قهه پیره مهڕی ته مه نه م ماوه و دهمهوی
نه زموونی ژیانم له پاش خۆم جی بهیلم.

- كاكە مام! نەگەر بتوانى ژيان بىيىتە ناو دەستمەۋە، بەلئىن بىي ھەتا ھەتايە، دەبمە مورىد و ئىماندارى تۆ و لە نامۇژگارىيە بە نرخە كانت دەرناچم.

ماننا، لەو پۇژۋە و دواى ۋەخەبەر ھاتنەۋەى لە سەر بانى نەشكەۋتى كەرەفتو، تەنيا و ھەراسان و بىي ھەۋانەۋە، پۇژۋى لى نەبواردۋە و شىلگىرانە، لە ھەر ناۋچە و سەرزەمىنى سۈۋسەى بارانى كىردى، خۇي گەياندوۋەتسى و چاۋەپروانى دەرکەۋتى كۆلكە زىرپىنە بوۋە، پاشان چۈۋەتە سەرۋەختى و باۋەشى ئاۋالە كىردۋە بۆ لە نامىزگرتن و راموسانى. لە پىرە پىاۋەكەى بىستىبو كە: «نەگەر پۇژۋى لە پۇژان، بەخت ياهەرت بو و توانىت نەو كۆلكە زىرپىنەيە لە نامىز بگىرى و بە خۆتەۋە پايۋوسىتى، نەوا توانىۋتە ژيان دەستەمۇ بگەى و بە ئاۋاتەكەت بگەى. بەو كارەش دەتوانى بچىتە پىزى خوداكانەۋە.»

قاقايەكى بە كۆلى ژانەش، بەردەۋام چىرنۋوقى لە دلى ماننا دەگرت و تەتەرەيەكى مەرگاۋى لە ناخيا دەنايەۋە ...

* نەم چىرۆكە دۋابەش و دىژموبوى دوو چىرۆكى «تەتەرەى دلى ماننا» و «ماننا و سەفەرىكى خۆخۈز»،

میرانگر

هموو شهوئ، هاوکات له گه‌ل بوومه‌لینلی نه‌ستیره‌په‌راند،
به ده‌فرنگی نه‌خشی‌ندراوی ئالتوونیه‌وه، که لیوانلیوو و تزی بوو
له ترس و خوف، هه‌لیده‌کو‌تایه سه‌رم، پاشان به هیمنی و زۆر
به وه‌ستایی و بێ نه‌وه‌ی دلوپینگی به فیرو‌ بدا، پو‌ی ده‌گرده
گه‌روومه‌وه. نه‌مه‌ناسی. هه‌زم لیوو، ده‌مامکی پوو‌خساری
هه‌لمالیبا و بو‌ ته‌نیا جارێ چاو‌م به چاوی که‌وتبا. به‌شکوو
بمزانیبا نه‌و که‌سه‌ی بێ وچان و به‌ کاوه‌خۆ، هموو شهوئ،
له سه‌رووبه‌ندی نه‌ستیره‌ په‌راند، له لاشانی پرده‌ په‌ین پڕژه‌که‌ی
خوارووی شار، به‌ره و ژیر ده‌بووه‌وه و هه‌نگاوی ده‌نایه ناو نه‌و په‌ین
و پالهی، پو‌ژانه له سه‌وه‌ته‌کانه‌وه، هه‌لده‌پژژرانه قه‌راغ چۆمی
شار کییه و مه‌به‌ستی له‌م کرده‌وانه چییه؟!

نه‌خه‌وتووی؟ گو‌یت له منه؟!

گه‌لێک جار هه‌ژمینم نه‌ده‌ما و به ته‌واوه‌تی قه‌راری لی
ده‌بریم و به‌و مه‌راقه‌وه ده‌جه‌رام، چه‌شنی زه‌لامیکی نیو قه‌د

منتدی إقرأ الثقافي

نهستووری بی دهرهتان که له تاو نازار و ژانی گورچیلە ی به
مه‌رگی خوی پازی بیټ و به سەر و که‌له‌وه به‌ره و پیری دیوار
بچی. په‌ستیو و کونج و که‌له‌به‌ره تار و تنۆ که گانی ~~نیشکم~~ سیغ
ناژهن ده‌کرد. په‌لم بۆ ژوو‌ره ناسته‌نگه‌کانیش ~~دە‌گیشا~~ به‌شکوو
بیټه‌وه یادم که له چ کاتی‌کدا و چلۆن منی بی په‌ل و پۆ و
چله‌مه‌له‌ته، هاوردە ی بن ئەم سه‌وه‌ته‌یه کرام.

ده‌نگیک له نادیاره‌وه ده‌لی:

. که‌وجه که‌وج به‌سه، له می‌شکنا سو‌را‌خی مه‌گره،
وه‌لامه‌که‌ی له ویدا نادۆزیته‌وه، له ناو ئەو خاکه‌ ~~بۆ~~ بگه‌ری،
خاک!

ده‌نگیکی تر ده‌لی:

. مرو‌ف‌ی ژیر و زانا له‌م خاکه‌ پی‌س و په‌لۆخ و له نو‌ر
چووه‌دا، بۆ ئەو وه‌لامه‌ مه‌زنه‌ ناگه‌ری. وه‌لامی مه‌زن له چه‌نته‌ی
مه‌زن‌دایه. مه‌زن‌ترین چه‌نته‌ش، ناسمانه‌ ناسمان! ~~هه‌~~

ده‌نگیکی دیکه‌ ده‌لی:

. سه‌ری نه‌ییشی پیراسکه‌ی لی نابه‌ستن گه‌لۆ. که‌مت
پرسیار هه‌یه نه‌مه‌شت لی زیا.

هه‌ر جارێ ده‌هات، بی چرپه‌ و به‌ کاوه‌خۆ، سنا‌ته‌وه‌ختیکی
که‌م به‌ دیتنی را‌ده‌چله‌ کام و ده‌چرژام، پاش ما‌وه‌یه‌کی گورت،
ده‌ستبه‌جی ده‌هاته‌وه‌ سه‌رخۆ. هه‌نده‌ی دوو‌پات که‌ردبووه‌، به
ته‌واوه‌تی پی را‌هاتبووم. به‌ نووکی گو‌چان، سه‌وه‌ته‌کی بان

سهرمی بهرز ده کرده و دهیهاویشته ناو زۆنگاو و گهناوی
 چۆمه کهوه و پلتهی دههات. نهوسا دهفرێکی نهخشپترای
 نالتوونی له پێچهڕۆکی دهسمالێکدا دهردههینا و له گۆزه له
 مهفرهقیه کهی بن پشتوینه کهی لیورێژی ده کرد و لیهاتوانه
 پێی دهخواردمهوه. هاوکات له گهڵ ههلقوراندنه کهدا و دواي
 بهرز کردنهوی سهرم، لام پروون دهبووهوه ههمان نان و ساته، ده
 و زهمهنی نهستیره پهران. پاشان دهچوووه سهروهختی سهوته که.
 له ناو زۆنگاو و گهناوی چۆمه کهدا، به یارمهتی گۆچانه کهی
 و به ناوهچۆره کهیهوه، دهیکیشایهوه دهر و دهیخستهوه بان سهرم.
 پێک و پێک له شوینه کهی خۆیدا و وهک شهوانی رابوردوو.
 له گهراوهیدا ههنگاوهکانی بێ چرپه بوون، دیار بوو پێ له سهر
 پهین و پالێ نهو ناوه دهیت. چهنده پێم گهوج و نهفام بوو، هیند
 به ساویلکهی دههاته بهر چاوم و قاقا پێی پێ دهکهنیم. دهزانی
 چۆن؟ ناوا: قاء.. قاء.. قاء...!

قاقا کیشانه کهم لهوهدا نهبوو. دهکهوتمه سهر گازهڕی پشت،
 پاشان ههڵدهشایسام و پژمین و ترینیش به دوویدا. که دههاتمهوه
 سهر خۆ، لیم پروون دهبووهوه که نهمانه ههموویان خهون و خهیاڵن.
 خهون و خهیاڵکی پووج و به تال، چهشنی تاقه گوێزێکی
 روالهت جوان که دواي قرچهی شکاندنی به پووج دهڕیجی:

. به سهرت قهسهه لهم ژیانه بێ ترخ و سهگ ژیهه ما نهوهندهم

گوێزی پووج شکاندوه، ههه و ههسری نییه!

منتدی إقرأ الثقافي

له بیرم چوو نهو هس بلیم، نهو زهلامه‌ی تامه‌زرۆی ناسینی
 بووم و هاوشیوه‌ی ژینکی دووگیان موژدیم بۆ ده‌کرد، گوژی
 بۆ نه‌ده‌هیتام، به‌لکوو جرج و مشکه‌ ره‌شه‌ ناوسه‌کانی قه‌راغ
 زۆنگاو و گه‌ناوه‌ که‌ کیش‌وه‌یان بۆم ده‌کرد ... نه‌و ده‌لیم چی؟
 به‌لی... قاقام ده‌کیشا، بۆ گه‌وجیه‌تی و ساکاری نه‌و زه‌لامه
 ده‌مامکداره. هاتوو ره‌یک له‌ ناو ئهم‌ په‌ین و پاله‌ و له‌ قه‌راغ
 زۆنگاو و گه‌ناوی ته‌نیش‌ت پرده‌ په‌ین ره‌ژه‌که‌ی خوارووی شار،
 سابات و مه‌نزلی بۆ کردووم، وا که‌ له‌ بۆن و به‌رامه‌ی بۆ
 گه‌نیوی پیسایی ناوهرۆکانی شار که‌ چه‌شنی ره‌شمارگه‌ل،
 خۆیان ده‌په‌ستینه‌ ناو چۆمی شاره‌وه، به‌ وه‌زاله‌ بيم. منی، چلمه
 له‌ته‌ی زه‌بوونی بی پهل و پۆ، ژان بمگرئ و بکه‌ومه‌ سه‌ر پیلاره
 قیزه‌ون و په‌یناویه‌ که‌ی و لئی به‌پاریتمه‌وه و به‌زمی لی بخوازم؛ قا..
 قا.. قا... نه‌ی چۆن به‌و گه‌وجیه‌ی بی نه‌که‌نم. به‌وه‌س
 وازی نه‌هیتاوه و «هه‌موو شه‌وی، هاوکات له‌ گه‌ل بوومه‌لینلی
 نه‌ستیره‌ په‌راندایه‌ ده‌فرنکی نه‌خشینه‌راوی ئالتونیه‌وه که‌ لی‌واوینو
 و تژی بووه‌ له‌ ترس و خۆف هه‌لیکوتاوته سه‌رم، پاشان به‌ هیمنی
 و زۆر به‌ وه‌ستایی و بی نه‌وه‌ی دلۆپنکی به‌ فیرو‌ بدا، رۆی
 کردووته گه‌روومه‌وه.» گه‌وجیه‌ که‌ی له‌وه‌دایه‌ نازانی مرو‌ف
 ته‌نیا بوونه‌وه‌رنکه‌ به‌ هه‌ر چه‌شنه‌ بارودۆخی رادی. هۆی! میوانه
 خنجیلانه‌ که‌م، له‌ گه‌ل تۆمه‌! به‌و په‌لکه‌ ساواپه‌ت قه‌سه‌م! هه‌ر
 چوار شه‌وی ناسته‌نگ و به‌ په‌ژاره‌وه‌ بووم. ته‌نیا چوار شه‌و و

بهس. ژان بهریدام و پیتی راهاتم. ئیستاش تهنیا خه فهتباریم نهوهیه
 بۆ تا ههنووکه نه متوانیوه بیناسم و پهرده لهو پازهی ههلینم.
 هیچکات یی هیوا نه بووم و که تۆش بووینه میوان یا خود خانه
 خویم، پتر له جاران پۆحی هیوام پرشنگذار و پرووتتر بووه و له
 پۆژنهکانی نهم سهوهتهیهوه، نهستیرهکان گهشتر له جاران دهیینم.
 به تهمای نهو پۆژهیهه ساقهتهی لهشت هینده بهرز بیتتهوه، نهم
 سهوهتهیه وهرهس بکا و تنگی یی ههلچنی، چیتتر ناترسم نهم
 گوژرهشم وهک گوژرهکانی دی به پووج دهریچیت.

دوینئ شهو له بوومهلیلی نهستیرهپهپاندا، دواى نوژنی
 بهیانى له مزگهوتی گهپهک به نومیدی به سهر کردنهوهی
 هاتیه دهرهوه. گۆزهله مهفرهقییهکەت برده پهنا گویت. به
 نهسپایی پاتوهشاند. پهنگه قومى یاخود دوا قومى یی. پرووت
 کردهوه پرده پهین پیرهکەى خوارووی شار. ههنگاوهکان به دووتدا
 نهدههاتن. پهنگه وزمیان دواچۆپری هاتی. به لاره‌لار و خیشه‌خیش
 گه‌یشیتیه سه‌ری. به نووکی گۆچانه‌کەت، سهوهته‌کەت لی
 ترازاند. ده‌فره ئالتوونیه نه‌خشیندراوه‌که له ده‌ستا له‌رزى. دیار بوو
 ته‌کانی شه‌وانت نه‌ماوه.

... ده‌فره نه‌خشیندراوه ئالتوونیه‌کەى خستوهته سهر لیوت.
 میرووله ده‌کا. له ناکاو ده‌پژمیت. ده‌که‌ویه کۆخه کۆخ. وه‌ک
 باوکى به ناستهم له پشتی منداڵه‌کەى بدا، له پشتت ده‌سه‌روونی

و دهلی:

. یا غهوسی گهیلانی نهخنکیی رۆله!

ههستم کرد باوکه و بهزهی جوولاه. له چرکهیه کدا
قهتیس مانی فرمیسک و سه رپیژ بوونیان پرووی دا. ههناسه م
گری تیبه ریوو. چاوم به نه رمی کهوته سه ر چاوی. نوزهیه ک
رندوه کهی نیتوانمانی تهقاند:

. باباه!

پهشیمانی له چاوانیا گوررا. چهشنی تۆی په لکه خورما
که له ژیر نهو پهمین و پالاهوه گورای و چاوت به جیهان هه لئناوه
و ماوهیه که بوویته میوان یاخود خانه خوینی من. هه ر دوی شهو
بۆم پروون بووهوه دواچۆری گۆزه له مه فره قیه نه خشیندراوه کهی
دهرخوارد داوم و خۆی پهی نه گیراوه و جیی هیشتووم. گۆزه له
مه فره قیه که و ده فره نه خشیندراوه ئالتوونیه کهش به میرات بۆ من
مانه وه. دواتریش ئاگادار بوومه وه که نه ویش وه کوو من، داشدار
و میراتگری باوکی بووه.

ورتە

ھەممويسان خەرىكن. لە دۆزىنەوھيىن. بە پۆل و بە جووتە
و بە تاك. سەرەتا، لە سەھراو دەستيان پىچ كرد. بست بە
بستى قاقىرىن شوئى سەھرا و بىبابانەكەيان كىئلا. سەرە و
بنيان كرد. تىكەوميان وەردا. گەر ئىوارىيەكى درەنگ، لە سەر
تەپۆلكەيەكى مەيلە و زەردى لم و خۆلى ئەم سەھرايەدا بە
دانىشتنەو، ھەژنۆكانت و تەنيايىيەكەت لە باوھش نىي و بە وردى
و چاوى بۆ كۆكەي و لە ئاوابوونى خۆر و پروبەرى كاكى
بە كاكى برولنى، گۆرستانىكت دىئىتەو ياد بە ھەزاران ھەزار
گۆپرى بەستەزمانى بى لاشەى دراوھە. تا چا و ھەتەر كا
گۆرستان و قولك و قەبرى دراوھى ھەتەو كەوتوى چاوپروانى
جەستەى بى گيان. كە لە تەنىشتيانەو و بە مەودايەكى كەم
تەپەريتا، ھالاي توندى ئارەقەى بن باخەليان، بى ئىرادە
دەماخى بى ھەلەبەداي. لە پەستا و بى پراوستان، خەرىكى
ژىر و پرو كردنى پروبەرى سەھرا بوون. پۆژىكى دى كە

منتدى إقرأ الثقافي

هاتنهوه، هدر کهس بیژنگی یان هیله کیکی دانه درشتیان له
 گهډل خویاندا هیتابوو. دیار سوو قه ناعه تیان بهو کاره ی دوینی
 نه کردووه. کهوتنه وه پشکین و بیژنگ کردنی سه حرا و بیابان.
 هیله کیان کرد. به کو و به جووته و به تاک. نه سره وتن. بیج
 همدادان. جار ناجاری له بن پیانده و زرته کیکی سرتی ماری،
 گوی قولای ده کردن. ده سبه جی ده کشانه وه و هلمه تیان بو
 ده هینا. سرتی مارهش له حمیه تا ده هاته سدر کلک و پاشه و پاش
 و شه پولا و شه پول بهرودووا ده کشایه وه و دوور ده کهوته وه. وادیار
 بوو بهو ناژله یی، فامی نه وه ی بوو، که خوی له شهری خوترین
 بیوژی. گه لیک جاریش به دهم هیله ک کردنه وه؛ دوو پشکیک
 له بهستی هیله کدا ده کهوته فرته فرت و کلکی قوت ده کرده وه
 و ده چوو له دهستیان خو قوتار بکا. نه وانش ده سبه جی له سدر
 پروبه ری سه حرا و بازنه ناسا، ناگریکیان ده کرده وه و دوو پشکیان
 ده خسته ناوهندی بازنه که. هه موویان له دهوری خر ده بوونه وه و بهم
 کاره کیان؛ ماوه ی پشوویان ده گرت بو نه وه ی جاریکی دیکه
 و به گروتینیکی باشته وه، بکه ونه وه سه روه ختی پشکینه کیان.
 دوو پشکه، که دهره تان و پی دهر بازوونی نه ده ما و چندی جار
 نه مبه راویه ری بازنه که ی ده پیوا، به کلکی و له ناچاریدا و له
 پی ژاره که یه وه خوی ده پیکا. له چیزی نه م خو پیکانه ی
 دوو پشک، هه مووان ده کهوته سه ما و پله لیدان و سمت و سو
 بادان. نه مه پیشه ی هه موو روژیکیان بوو، تا مه وای سه حرا

هاته کوتایی. که چاویان هه‌لینا، گه‌یشتبوونه بناری زنجیره
 کیوئ وینه‌ی دهسته برا له پشت یه کتری راوه‌ستابوون.
 شان و مل داگیراو و شل و شه‌کەت، چه‌شنى پەل و پۆ
 و گە‌لا و بەرگی سیس و بی ناوی پساڕ نه‌مامیک ده‌چوون.
 هیلە ک و بیژنگه‌کانیان فریدا و له سەر گازهری پشت یه ک
 ته‌خته راکشان. شه‌پۆل ناسا و چیناوچین، ورته‌ورتی له‌و سەر‌هوه
 و دەم به دەم نێزیک بووه‌وه. یه ک به یه‌کیانی گرتموه تا گه‌یشته
 دوا که‌سیان:

. کی دۆزیوه‌تیوه‌ ده‌نگ هه‌لبرئ ؟!
 وه‌لامه‌ که‌ پۆیشته‌وه.

. که‌س تا نه‌م ساته‌وه‌خته نه‌یتوانیوه بیدۆزته‌وه و تا
 هه‌نووکەش له گه‌پان و پشکنینداين.

پۆزی دواتر له جیا هیلە ک و بیژنگ، پاچ و قولینگیان
 داینی. شه‌رتی ببوین. چیتیر بیرمان له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه، چیه
 بۆ خۆ که‌وتووین و لێ ده‌گه‌پین. چه‌شنى سه‌ربازنکی
 گوێپرایه‌ل و گوێشکراو، نافه‌رمانی زگمان پێ نه‌ده‌کرا.. ببوینه
 جه‌ندرمه‌ی ورگمان.. نه‌منیه‌ی گه‌ده‌مان. به‌رده‌وام کارمان له
 له‌شان ده‌کێشایه‌وه و له به‌ر له‌چمانه‌وه ده‌مانگوت:

. ده‌ستی ماندوو له سەر زگی تیره ..!

وه‌کوو مۆریانه، ناوقای که‌ژ و کیو ببوین. باسکه و
 باسک، هه‌ردا و هه‌رد و مله و شاخمان ده‌پرواند. گه‌یشتینه

دەروازەى بەردىنى ئەشكەوتى. ھورورۇمى جەماوەر پروو لە
زىادبوونى كرد. بوومەلئىل و تارىكاى ناو ئەشكەوتە كە ببووە
ھەوتنى گيانمان. دەلئىن:

«نۆقرە دۆشاوى تارىكىيە، لانكەى مېشكە و مەتەرئىزى
پۇجى ماندووە»

لە سەر دەرگای ئەشكەوتە كەپرا بە چەند زمانى كەپروو
گرتوو، نوسراوھىە ك بە جى مابوو. ژەنگارۆ بوو. پەنگە زمانحالى
فېنىقىيە كان، عىلامىيە كان، كەلدانىيە كان يا خود ئاشورىيە كان بوو
بى. شارە زايەك بە كاوەخۆ كەوتە لەت و لووش كردن و
خوئندنەوھى:

- بۆ جىلە كانى دواتر! ئىمە، بە سەدان سالى بى پشودان،
بەست بە بەستى ئەشكەوتە كانمان پشكنى. كون و پەھىل و
قوژبنە كانىشمان جى نەھىلا. تامى ماندوويىمان نەزانى. شەونخوون
بووين، بەلام ئاسەوارئىكمان نەدۆزىيەوھ. داواكارى لە ئىوھ؛ چىتر
پىويسەت بە گەرانتان ناكە. لەوھ پتر خۆتان هىلاك مەكەن و
«چىو لە تارىكى مەكوتن!»

... نووتىرەين و كارامەتەين پۇباتى ناسا، پىي نايە ناو ھەسارەى
مەريخەوھ. بە تەمايە لە گەشتىكى زانستىدا، لە ناكامى گەپران
و پشكنىنە كەى، بەم زووانە ئاگادارمان بەكاتەوھ...

دەنگى تەلەفزیۆنە كەى بىرى. بۆچرووكى لە ھەناوېيەوھ

دەرکشا و له بهر خوځېدوه ورتښه کی لی بوووه:
- تـو نالـیـی نیمه هـلهـین و نهـوی بـوی به پـهـرـو شـین،
چاویلکه یکه به سهر لووتمانه وه و لـیـی ده گـهـر یـین...؟!

خەنجەر

كە لە لوتكەى قەلاى نژۆۋە، ھەر چوارمان يەكپىز و لە تەنىشت يەكدى، مەلى نىگامان بەرە و دەشتى شارە كۆن ھەناردە كرد، لە بلىنگۆى مزگەوتى ئاۋايى نژۆۋە، مەلا لە بانگى عەسر دەبوۋە، سىبەرى قەلا، چەشنى بەستىنى چارشىۋىكى تەنكى مات، لە لىرەۋارە چىر و پىرەكەى دامىنى قەلاۋە تا نىزىك ئاۋايى، خستبۈۋە باۋەشى خۆيەۋە. شەۋلەبانى دارىنەى چەند خانۋى گىلەبانى ئاۋايىش، لە بەر خۆرەتاۋدا، خۇيان ھەلخستبۈۋە و تلىسابوۋنەۋە، وا ديار بوو كە تا ھەنوۋكەش لە باۋىشكى نىۋەرۆ خەۋىكى شىرىن دەرباز نەبىۋون. ھىدى ھىدى دوا ھەناسەكانى، ھەناسە سۋارى پىنگا بەرە و ژوۋرەكەى قەلا، لە ئاسايى بوۋنەۋەدا بوو كە؛ سۋارە، موۋروۋىكى چەۋر و شىرىنى خستە نىۋان دوو قامكى دۆشاۋمژە و نەسپى كۆژەۋە ۋ ھەلىنا و بە چاۋىكى قونجاۋەۋە، خستىيە بەر خۆر:

. كۆرىنە چاۋ لە رەسمى نەم سۋارە كەن، لە رەسمى

منتدى إقرأ الثقافي

پادشاھىيە كى بە دەسلەت دەچى بە سواری ئەسپەو. نەخشاندىن
 و بەرجەستە كردنى ئەم جۆرە پەسمانە لە سەر پرويەرنكى كەم
 مەودای وەك ئەم مووروو چەور و شیرینە، لە توانا و تاقەتى
 خەلگى ئەم دەفەرەدا نەبوو، دۆزینەوێ ئەم چوار مووروو
 دابەشكراوێ نێوانمان لە كووبە خوسرەوییە كدا و لە ناو لەوێچى
 گلى ھەلەویری لاشەیدى كە تەنیا مەشتى ئیسك و پرووسكى
 لى ماوەتەو، جى تېرامانە. زۆر بە وردى سەرنجى دەندە و
 پەراسووەكانىم داو. دوو ئیسكیان جى نامێریان پێو دیاریو.
 ڕەنگە بەر ھەلمەتى شمشیر كەوتبەن. سەیرەكەى لەو دەابوو،
 دواى سالانىكى دوور و درێژ، چونكە كووبە خەسەرەوییە كە
 لە بەردەمى ھاتووچۆى ھەوادا نەبوو و زارەكەى بە ھەستایى
 و لێزانە ناخێندراو، ئیسكەكانى نەبوونەتە خۆل و ئیستاكە
 گێرەوێ حالى و نەحوالى خۆیەتى.

من وا ھەست دەكەم ئەم لاشەییە ناوی ھۆزان بوو.

. ھۆزان! دەلێن لەشكرى مووغەكان وەك ڕەشەبا وان،

قەياسەیان لى تەوند كەردوو و بەزەمیان بە كەسدا نایى و پیر و
 جوان ناسن و بە سواری ئەسپان، بەرە و شارە كۆن بێنران. كە
 ھاتوو چاوت پێیان كەوت، نەخەلەتایى خۆیان لى ناشكرا كەیت
 و غیرەت بێگرتى و دەست بە خەنجەر بى. ئەو شەپرى خۆ تەپتە
 ھۆزان! تا دەتوانى مەرەكە پاونى بەرە و كەندەلانى و خۆت لە
 نەشكەوتى، یان ناو شاخێكدا بشارەو ڕۆلە گیان.

رهنگه دایکی هۆزان ئەمەدی پێ وتییت.

- هۆزان! باوکه کم! دایکت راست دەڵێ، نەخە لە تابی خۆت

لە ناژی بێ و بکهوێ بەر چاویان و جەزمە بئەگرێ و خۆنت

گەرم بێ. پۆلە، تۆ نیتتا تالی و سویری دونیات نەچیشتوو و

هەرزە کاری. مووگە کان دەڵێ بای سەرسن، بەردە کل و بەردی

مانگیش خۆیان بۆ ناگرن و لە هەڵمەتیان دەرباز نابن.

رهنگه باوکی هۆزان بۆ پشتگیری قسەکانی دایکی،

ئەمەدی وتییت.

- هۆزان! چاو پۆشنی و دیارییه کم لە بن تاتە کەمی کانێ

چەوێندەران بۆ دانای، دوتنێ کە لە مەری گەرامەو، بە بۆنە

قووە ناوێکەو چووێ سەر چاوگە کە و لە ژێر تاتە نوێژە کەدا،

جێم هێلا. لە بەر خاتوون و نەسمەر، دەستم نەتگەیشتی، تەکات

لێ دەکم هۆزان! هۆشت بە خۆتەو بێ. دەڵێن مووگە کان لە

کونە ماران دیتراون. بێ بەزەیین هۆزان! بەرەنگاریان نەبیستەو.

نیشتمان، هەناسە سارد و بێ کەسە و چاو لە پێتە.

لە پشت گۆرێسپانە کەمی ناغە لە کەیانەو کە کەوتبوو

باکووری شارە کۆن و سەر پێی مەری، نیشتمان، دەستی پوو و

پۆژ هەڵتێابوو و دووکاری لەش ساغی بۆ هۆزان کردبوو.

باوێر هێنان بەوێ کە؛ پۆژی لە پۆزان، هۆزان دەست

بە خەنجەر بووی و یەک لە دوای یەک، لە بەرەنگاریدا

مووگەکانی کە لە لا و شەق و شر کردی، جێی گومانە و پتر

هەلاتن و دەربازبون لەو جەنگەى لێدەوێشێتەو و لە راستى
نزیكترە، بەلام لە زارى سۆيى خولەى مەقام پێژەو و بە حەيرانى
و بە سۆز و فوغانىكى جەرگپرەو، شتىكى دىكە دەردەچى و
ناوقاى دڵ و پوخت دەي:

«پانەكەى لە دۆلە قاقەرەو بەرە و لووتكە و ملەى بەردە
مانگى هەلدەكێشا. لە تەپى قۆرغیوێ دەنگى بلوێرەكەى
دەبێسترا. دواى دیتنەوێ ديارى و چاو پۆشنیەكەى نیشتمان،
لە ژێر تاتەكەى كانى چەوێندەران، دڵ و هۆشى هۆزان بارگە
و بنەى تىك نابوو و ناوقاى هەواری دڵ و خەيال بېوو. دەیان
جار لەمۆزى لە تاتەكە خشاندبوو و بۆنى پێو كردبوو و بە زمانى
لستبووێو. دواجار ماچى كردبوو. بۆ ماوەیەك مەرەكەى
لێ دوور كەوتبوو. ئەو پێنج مووروو، كە دواتر یەكیانى
لێ داكەوتبوو؛ یاقىق، شەو، زەردووى، تانە و ئەبلەق، چەور و
شیرین، دانە بە دانەیانى خستبوو سەر پێلۆوى چاوانى و پاشان
بۆنى پێو كردبوو. ئەوسا چووبوو سەر وەختى پانەكەى و
پووێو بەردى مانگ هەلزانابوو. مووگەكان و باى سەرسەر و
رەشەبا و پێرانگەرەكەى، لەسەر كانى جى هێشتبوو. دەنگوت
نادەمە و دواى تەنیاى و چاوەروانییەكى مەرگاوى، حەوایان
كردووەتە ديارى بۆى و بە دیتنى تەواوى نامۆزگارییەكانى
رەبوردووى خۆى لە بیر كردوو. مەست و ناژیرو و بووەتە پێرەوى
دلى و چووەتە سەر وەختى دارسێو. دەلێن:

«كە خۆشەويستى دى، عەقل كلكى دەنپتە بن ھەنگلى
و پيسوا دەپى. مەرگ، بارگەوبنەى خۆى تىك دەنى و پرو
لە مەملەكەتى ناديار دەكا. قەلەمى ئەژنۆى ترس دەشكى و
قرچەى نىسكەكانى پۆژەپىيى دەپوا. كە خۆشەويستى دى،
دیزە و كووپە شەپابان بە پوولى، بە قرۆشى. ھەيا و شەرف بە
دینارى، بە تاقە ماچى. گەنجى شاھان بە بزىيەك و بە لەتەرى.
كە خۆشەويستى دى، لاولا، لە زستاندا بالآ دەكا. گولى لە
كەلاوہكەيەوہ، ھەنگاو دەنپتە ژىر لىزمەى باران و گۆرانىيەك
بۆ ناو، ئاوازی بۆ زەريا دەچرى. سەيرە، چىتر شادانەى ناوى،
وہلاى دەنى و مەست و كەلەلا دەخوئى و دەجریوئى...»

. «خەنجەرەكەت بۆ كەى ھەلگرتوہ؟!»

. «بۆ تەنگانە»

. «گەوجە جا لەمە تەنگانەتر؟!»

. «ھەويرا، نابىنى ئەوان چەن سوارن و منىش پىخاوس و

خەنجەرە لەتى!»

. «ئەى وەفا و مەردايەتيت كوا قارەمان، لىت بترازىن تا

دەشتى شارەكوون و دەم بانىژەى مالى نىشتمان، ناگىرسيئەوہ،

ھەك داوہشى پياوہ چكۆلە!»

... پاش ئىوارىيەكى درەنگ وەخت، جەستەى بى گيان

و خەلتانى خوئى ھۆزان، لە تەنىشت لاشەى چوار مووغدا

لە لاسەرووى كانى چەوئەندەران، لە دۆلە قاقبر كە دواتر بە

«جەمووغە» ناسرا، دۆزرایەو. لە مشتیدا، چوار مووروویان
دیتەو، کە لە سەریەکیان وێنە پادشایەک بە سواری ئەسپەو،
نەخشیندرا بوو. پەنگە وێنە سولتان جەلالەدینی خواپەزمشا
بووبی...

خەنجەرە دەسک ئێسکە کە ی هۆزانی، کەوتبەو لای
یە کێ لەو چوار کەسە ی لە سەر قەلاو دەیان پوانییە شارە کۆن، بە
تەماشبوو تا تەنگانە نەبی، ناشکرای نەکا...

DNA

تازە دواى ئەۋەدى ئەم كارەساتە خولقا بېرىم كەۋتەۋە كە
كچە كەم چەند جار پىي وتووم؛ مەكە بابە! و دەست بە دامىنم
بسوۋە: ئاممان بابە! دەپ زۆر وريا بى. دەمىكەيە لە دلى داوم
موقەدەرئىكك بە سەر دى، دلم ختوورەى داۋە. خەوم پىۋە دىۋى.
ئەۋەندەى من بزانم توۋشى شەو كوررى بوۋى و چاۋەكانت
حوكميان كەم بوۋەتەۋە. تكات لى ئەكەم نەخەلەتابى بە شەۋدا
بە ئۆتۆمبىلەكەت سەفەر بىكەى. خودا نەخواستە فەرمانت لە
دەست بچى و بىكەۋىتە ھەلدېرى، يا شىۋو دۆلىكەۋە، ياخود لە
نازەلىكى بىرەۋىنى، تازە جىي خۆت ناگرىتەۋە و منىش بە بى
باۋكى دەمىنمەۋە.

لە سەرەتاي بادانى سلفى ئۆتۆمبىلەكەۋە، تا دە كىلۆمىترى
بەرە و دەرەۋەى شار و پروۋە و دەشتى سوورېن و شىخەى شىشەى
پىشەۋەى ئۆتۆمبىلەكە، فەشەم بە قسەكانى دەھات. پىم گالتە
بوو. ھەنىشكى دەستىكم خستبوۋە سەر فەرمانى ئۆتۆمبىلەكە

و کایم به سیمله کانم ده کرد. به دهسته که ی دیکم فرمانم
 گرتبوو. به خه یالیشما نه ده هات پوژئی له پوژان، کچه موو
 خورماییه شهش سالانه کم، که زیه ی که رویشکانه به سترایج و
 به نه له ننگ و دوله ننگ بیتته لام و چاوی به چاومه وه هه لواسری
 و گوئی له قوورپی سکم بگری. هه ست به شتی بکا که منی
 باوکی، تا نه و ساته وه خته قهت به زهینیشما گوزهری نه کردبی.
 په ننگه نه وهنده نیمانم به ناستی هوشیاری و پله ی زانیاری خۆم
 بوویی که نه م خۆویستییه کوژی کردیتم، یا په ننگه خۆرکه
 لییدایتم و له ناوه وه خهریکه ده مپروتنی. شیر په نجه یه، به ره به ره
 و به نارامی و له ناخمه وه یی نه وه ی به خۆم بزانه، بن کوئی
 کردووم و له په ونه قی خستووم. هیری دیده کانمی نه هیشتوو و
 خهریکه له خشته کم ده با. نه مده زانی مندالی نه م زه مانه هه ره له
 زگی دایکیان بهر بوونه وه، یه کپارچه ناگرن. هه ره به ساوایی
 پلاک و زنجیرنکیان له ملدایه و لئی نووسراوه:

«دوا پله ی زۆر زانی!»

قه دیمی وته نی:

«قسه یا له شیتی بیسته یان له مندال»

پێک له ته مه نی کچه که ما بووم، که شه وێکیان باوکم به
 نه ره نه پ و پێله قه کوتان، که وتبووه گیان ده رگای ده وشه که مان.
 دایکم سه ری له په نجه ره ی پرووی کۆلان برده بووه ده ره وه و هیهی
 له باوکم کیشابوو. ناماژه ی به ده ره و دراوسی و خه لکی گه ره ک
منتدی اقرأ الثقافي

دابوو که سهعات پینجی بهیانییه و هەر تۆی دهلیی گورگی
 و شهونهخهوی. نابینی هه مووان له شیرین خه ودان. باو کیشم
 داهۆل ئاسا له دهم دهرگا پراوه ستاوه و بۆگهن و بۆساری گوواو
 و لیتاوه کهی له دووریشهوه دهماخی به دایکم هه لڅستبوو. چهن
 کهوتبسوه گیان دهرگا که، دایکم لیی نه کردبووه، تا کهوا و
 پانتۆل و پشتڕینه کهی و کهوش و گۆرهویه کانیشی له دهم
 دهرگا و له کۆلان پێ دانابوو. پاشان هاتبوووه ژوور و تا خۆی
 کردبوو به هه مامدا، به سهه کفرهوه یهقی دابوووه که خهتای
 مزگهوت و مهلای گهره که لیخه م نابنهوه و دهیانهوی شهو نوێژ و
 جهماعهتی بهیانیشم نه فهوتی. سالیانی ساله خه لکی گهره ک
 و مامۆستا و خواش دهیزانی، به ده گهن پیکهوتوه، نوێژی
 بهیانیم فهوتابی و نه گهر به دووعا و پارانهوه بوایه، نه دهبوو به
 عومری حهیاتم توهشی نهم شهو کوریه ببومایه. له بهر خاتری
 هاتووچۆی مزگهوتیش بووایه، بۆ دهبوو من بهم دهرده بهجم. ناخر
 خوا چۆن قبوولیهتی، من بهم چهشنه له تاعهت و عیبادهت کردن
 بکهوم و ناوا بېم به قهشمه جاری خه لک و بنیشه خۆشهی
 سهر زاریان. وام به سهر بێ که ژنه کهشم لیم تهوه لای بێ و بیژ و
 بۆم لی بکاتهوه. تا له کۆلان و له بهر چاوی دهر و دراوسیدا،
 پروت و قووتم نه کاتهوه، دهرگام لی هه لنه گری و ئیزنی هاتنه
 ژوورهوم پێ نه دا.

که به خاویه ریشال ریشاله زهرده کهیهوه له هه مام هاتبوووه

دەر، پټی نابووه سهر دهستم. منیش به سهر و چاوی نالۆز و
 ټیك ترشاهووه له خهو ږامابووم. به چاو هه لگلو فینهوه ببوومه
 گوڼگری پرته و بۆله کانی باوكم. كه چۆن له دواي نوږی
 جه ماعه تی بهیانی له مزگه وتهوه ږووی له مال كردهوتهوه.
 هیشتا ږینگایه کی دوور و درږ و پښچاوپښچی كۆلانه کانی ماوه
 بیږی تا بگاته ماله وه و بحدوتهوه، ههستی كردهوه چاوی
 تاریك داهاتووه و له ږه شهوه دی و بهر پټی خویشی ناتوانی
 بیننی. له تاریکی كۆلانا په لی کوتاوه و له حاست مالی
 حاجی فدره جهوه، مه جبوور دیواری ماله کانی كردهوه به ږینما
 و چاوساغي خوی. له بیړی چووتهوه كه زیرابی مالی حاجی
 فدره ج پیشتر ته قیوه و بالا پیاوی هه لیانكه ندووه و داویانه ته وه.
 تیسی ده كه وی و به په له قاره و په ل کوتان و به هزار یاغه وس و
 یا كاكه نه حمه ی شیخ تا له ناو گواو و لیتاوی زیرابه كه دا دیته
 دهره وه.

جوان له بیرمه كه سه ره تاسه كه ی و كوونی گوڼچكه کانی
 به له چکی خاویه كه وشك ده كردهوه و له ژیر ږووناکی لامپه
 زهرده كه دا، شه به قی نه دایه وه و تف و نه حله تی باوکی ده كرد. كه
 چۆن نه ویش، شه ویکی سه هۆلبه ندانی زستان، پیش مه لابانگ
 دان، بهر و حموزه كه ی مزگه وتی ئاوی بۆ غوسلی شهرعی
 له مال ده چیته دهر. له مزگه وته كه دا، دوو حموزیان ده بی.
 یه کیان پان و بهر بلاوتر له وی تر و تابیه ت به ده سنوږ و نه وی

دیکه یان قوولتر و کهم مه دواتر و بو غوسل و دهرکردنی له ش
 پیسی به کار ده برا. باوکی که ده گاته بهر مزگوت و له
 چوونه ژوروه ودا، لاقی له قهراغ تاته نوژنه که ده گیری و سهری
 به لیواری هموزه کهدا ده دری و ده پیکری. زمان پیکا نادا و
 ده سبه جی ده مرئ و شوپ ده پیتته و ده خزیته ناو هموزه کهوه.
 که خه لکی ناوایی بو نوژنی به یانی پروو له مزگوت ده کهن،
 لاشه ی شه لالی خویتی له ناو هموزه کهدا ده دوزنه وه، که ده مه
 ونخوون و به پشتا و به سهر ناوه کهوه باسکی بلاو کردووه ته وه و
 کهوا و پانتۆله دوو پهنگه کهشی ماسیوه. دواتر له زمان دایکی
 بیستوه که؛ باوکی ماوهیه ک بووه له ده ست شهو کوژی
 نالاندوویه تی و سکا لای کردووه و نهو شه وهش له بهر نه وهی
 به یانی نوژنه که ی نه فووتی، له مال چووه ته دهر. مووقه دهر بووه
 که بهم شیه موباره که و له پئی «حی علی الصلوه» دا گیانی
 له ده ست بچی و به شه هید له قه له م بدری. به بیرری باو کیشم تا
 نه م سالانه ی دوایش ژنی حامیله و به زگ و زاوه، که فارغ
 نه ده بوون، پاسپارده یان دهنارده لای دایکی باو کم و داوای له تی
 به ندوختنیان بو ته به پرووک لی ده کرد. بهو نییه ته ی خاوه نه که ی
 سالح بووه و خوا شه هاده تی به نسیب کردووه. به شکوو بیته ده لیلی
 شه فا و نهو ژنه ژانگرتووه ی پی دهر یاز بی. دایکی وتبووی
 بیجگه دوو جار، نهویش چون درهنگ له ته به ندوختنه که یان فریا
 خستوون، جاره کانی تر بووه ته مایه ی شه فا و له دایک بوونی

كۆرپەيەكى سەر زل و قەلەويچكە.

... كە ھاتمەۋە سەر خۇ، لەۋانەيە بلىم پىنج گەزى بەرزتر
لە ئۆتۆمبىلە كە بە ھەۋاۋە ئەشە كامەۋە. دەستىم بۇ سىم بىرد،
رۇ چۈۋە ناۋەۋە و لە پىشتمەۋە ھاتە دەر. بەرە دەستە كانم خستە
سەر رومەتم، ھىچ ھەستىكىم نەبوو. بە دەۋرى خۇمدا بە
تەۋرۇم خولامەۋە. سووك و بىن كىش. نە دلە خورپەيەك و
نە بىقەرارىەك. مېژىكى تەنكى نەرمى پەموو ئاساى بەردەۋام
لە شىۋە گۆرپىندا. قىرۋىەكم لى بوۋەۋە. سوورپىكم بە دەۋرى
ئۆتۆمبىلە كەدا لىدا. ئاراستەكەى گەپابوو. تەنیا لامپى لای
پاستى ساغ مابوو و نە كوزابووۋە و رۈوناكى خستىۋە سەر
پىدەشت و دارستانەكەى قەراغ جادەكە. گابەردىكى سەنگ
چەخماخى سېى جەستە، خۇى ھەلدابووۋە بەر ئۆتۆمبىلەكە. تاق
و تەراق تىرىفەى رۈوناكىەكى كەم تىن لە خانە باخەكانەۋە،
وئەى تابلوۋىەكى نىۋەكارى سەر بوۋى شىۋەكارىكى وەرەسم
پىشان دەدرا. لە ناو ئۆتۆمبىلەكەدا، پانندەيەك بەدى دەكەم.
خەلئانى خويئە. بە شەۋكوژى و لە شارەۋە، لە دەست تەنیاى
ھەلاتوۋە و ۋىستۈۋىەتى خۇى لى قوتار بكا. سەرى ناۋەتە
سەر فەرمانى ئۆتۆمبىلەكەى و بالەكانى رۈو لە خوار، شۆر
بوۋنەتەۋە. بەزىم پىيدا دى. دەمەۋى بچمەۋە لای و دوۋدلىشم.
دلە ساغ نايىتەۋە. دەلىم بە مەرجى بچمەۋە لای، بەلىنىم پى بدا،
چىتر لە دەستىم پانەكا و بىھودە ھەلنەيى ...

تا ئىلى دەى دەرى

دەنگى رەقى سەندەلە كانى ۋەزىر، لەرزە دەخاتە دلمەۋە.
نەم دالانە دور و درىژەى قەسر، قەت تەۋاۋ بوۋنى نىيە. لە
ئەشكەۋتى دەچى؛ كەس نە گەشتۈۋەتە دۋا قەراغە كانى. بلىي:
- ھۆ!

چەند جار دەلى:

- ھۆۋۋۆ!

بلىي:

- ھى!

چەند جار دەلى:

- ھىيى!

تا دى، دەنگە كە نىزىكتىر، بەلام بە تەۋژمىر و بەرزىر و بەرىلاۋىر
دەيىتەۋە، ۋەك كەسى رۇحم بابۇلە كا و ژىر پىلاۋە كانى نى
ۋەھۈلى پلىشاندىنەۋەى بدا و بە قىنەۋە تاكەۋشە كەى لە سەرى
ۋەرسوۋپىنى و بىتەۋبەرى پى بكا. دەزانم ئەمجارەش، دىتە لام و

مىندى إقرأ الثقافي

لہ حالیکہ لہ پی دہستہ کانی بہ نیشاندی پڑ و حورمہت لہ سہر
نافہ کی گرداوه و لارہمل و بہ نہ سپایی لہ چہ مینہ و دایہ، دلئی:
- پاشا سہ لامہت بی، نہ مجارہش ہولہ کہمان بہ نہ زو کی

مایہ وہ، قوریان! سایہ تان لہ سہری میللہت و جہ ماوہر، موستہ دام
بسی، دہرفہ تیکی دیکہ بدم حقیری دہربارہ عینایہت بغہرموون،
بہ لئین بی نہ مجارہیان دواجارہ و پی چارہیہ کی بو دہبینمہ وہ.
دہلیل کی کھولہت و ہلگہ پرانی تہ مہنہ، دلئی خہ لقاوم و میٹشم
کرم تییداوہ. شہرتہ نہ مجارہ پروزہ ردتان نابم و تا تینم مایی،
فہرمانہ کانی حہزرتی جاہ و مہقام بہ جی دینم و دہبہ مایہی
مہزاح و سرووری دلہ گہورہ کہتان. بہ لئین بی لہو بی قہراری
و یہ کبینیہی ژیان دہریازتان دہکم و لہ نہنجامدا دہبہ سینہ
چاکی دہم دہرکہتان. چاوہروانی نہوامری حہزرتی سولتانم.

بہ لام نا، نہم جارہ فریوی فیل و تہلہ کہ کانی وہزیر ناخوم
و تہسلیمی و ہعد و بہ لئینیہ درو و دہلہ سہ کانی نابم. دہبی
جہربہزہی خومی پی نیشان بدم و بیکہ مہ عیبرہتی خاس و
عام. دہبی دہستوری تاشینی سہر و پردین و سمیلی بدم و
بہر و دوا، بہ سواری گویر پڑیکہوہ، کوآن بہ کوآن و شہقام
بہ شہقامی قہسر و شاری بیگیرم و بو ہتا ہتاہتایہ ہتکی
بکہم. دہبی بہ میللہتی نہم مہملہ کہتہی نیشان بدم کہ ہہر
کہس و لہ ہہر جینگہ و مہقامیکدا، لہ ہہولی نہوہدابو گالتہ
بہ فہرمانہ کانی شاہانہ بکا یا بہو جوہری پیویستہ بایہ خیان

پچ نه دا، به توندترین شیواز سزا دهرن و سووک و چرووک
 ده کرن. پاشان حوکی له سیداره دانیان بو دهر ده کم. ده بی
 خه لکی لنگه فرتیکه یان ببین به سهر سیداره وه و له حه بیبه تانا تا
 چه ندین شه، ته نانه ت نه توان وه نه وزیش بدن. له بیرم نه چوه ته وه
 سی سال له مهو بهر له کاتی ده سپکی نه خوشیه که مدا به په له
 ناردم به دوی وه زردا، عابایه کی زیر بافتی که ناره نالتونی
 له بهردا بو. هینامه قه راغ ته ختی شاهانه و جیگه یه کم بو
 تهرخان کرد. که میک شه پای تایبه تی خوم بو پو کرده
 ناو په رداخیکی زیر وه. به سه لامه تی سهرم هه لیقوراند. پاشان
 سهر و لووتی شوپ کرده وه و به هه مان شیوه ی هه میشه یی، لاره
 مل وستا و چاره پوانی عه رایزم بو. له دوکتوره کانی کو شک
 هه والی نه خوشیه که ی منی پی گه یشتبو، که کرمیکی دوور
 و درنر له ناو دلما گرمولسه بووه و ده می له لاپه ره کانی نیوی
 ناژنیوه. تا هه نو که یه ک له سیی پارچه کانی دلی کرم
 ناژن کردوه و نه گهر زوو فریای نه که وین نهوا بی هیوا و
 بی چاره ده مینینه وه و زه لیل و عه لیل، ده بیبه قه شه جاری ژنه
 له نه ژمار نه هاتوه کانی حهرم سهر که مان. به تایبه ت شه هین،
 شاژنی گه وه که ده میک ساله به هوی هوی تازه کانیه وه،
 بینم لی ده خواته وه و له دهر فته سی ده گهری وه کوو هیندی ژنه
 عهره ب قه فسه ی سینگم بقه لاشی و جهرگ و دلم بکاته وه و
 ده می تیبن. به لام وه زیر نه وه ی نه زانیوو که چاره سهری نه

نه خویشیه به چی ده کری. بویه پاش نه وهی تیمگه یاند که دوکتوره کان گوتویهانه؛ تهنیا چاره سهری نهم نه خویشیه، خه فیه کردنی نهو کرمه یه، به لیتسه ندنه وهی ناسوودیهی، به دهر پرینی له راده به دهری ههسته جورا و جوره کان، به چه شنی که له ناکامی چیژ و ههستیار بوونیکی فراواندا دلمان بماسینی و زهختی تهواو بخاته سهر کرمه که و له نه جامدا، بیته هوئی دل توقین و خه فیه بوونی نهو کرمه خوا نه ناسه که له هیچ شوینیکی دیکه، جیی دهست نه که وتوو و پینک و پینک و به بی نیزی خانه خوئی، هاتوو و له ناو دلی مندا مالی کردوو. برۆکانی حهوا خست و به تیر پامانه وه تیمفکری. برینک زیاتر لیم ورد بووو و تاره کان گهرووی که وتنه له ره:

سهر و گیانی وه زیر له پیتاندا یه، ماویه که دوا بیستنی نهم ههواله جهر گهر و ناخوشه خوینی شاده ماره کانم به سهختی له هاتوو چۆدان. دۆشدا ماوم که من تا نیستا له کاری حوکی و ناخوکیدا و له ژیر سیبهری نامۆز گارییه به نرخه کان جهنابی حهزرتی سولتاندا که مم نه هیناوه و هه مووکات به سهر که وتوویی به سهر که ند و کو سپ و گرفته کان ممله که تدا زال بووم و چاره سهری حه کیمانه م بۆ دیونه ته وه، دهیی لهم گرفته شدا وه ک رابووردو لیاقت و شان و بالی خۆم نیشان بدهم و نه به زانه بکه ومه نه زمون و تاقیکردنه وهی هه موو پینگا کان و تا دۆزینه وهی پینگا چاره یه ک هه دا نه دهم و نه حه سیتمه وه. نه گهر جهنابی پادشا

ئیزنیان له سەر بێج تا سپیدەى سوێج، بە دەستى پڕووە دەگەرێمەووە
 حوزورى موبارەكتان.

ئەو شەووە تا سپیدەى سەحەر لە سەر یەكێ لە قەلا و
 بارووەكانى قەسرەووە، لە چۆ و شەمایلە فەلەكییەكانم پڕوانى،
 ئازەل بە دواى ئازەلدا. هەر كامەیان كاتژمێرى كەم و زیا
 سەرقالیان كردم. بە دەورى دیوارهكانى كۆشكا دوور و نزیک،
 پڕشنگى كەم تین و بێ گىيانى ماله پەغیەت و وەرژێرەكان، لە
 ئاسمانیكى دیکە ئەچوو بە هەندى ئەستێرەى پەرش و بلاووەو.
 بۆنى ئاسوودەبى دوو كەلى كولانكە ناگرى خانووەكانیان بێ
 قەرارى دەخستە ناو دلى پاسەوان و ئازەنەكانى دەورى قەسرەووە،
 لە گەل سەریوێ پەنجە كیشى نێوان گەلا و ردە شۆرەبییهكانى
 سەرسەرای كۆشك و بارەگا كەش.

سپیدەى سەحەر، لە تالارى قەسر، لە سەر تەختى پاشایەتیی،
 پالم نەدابوووە كە؛ دەنگى سەندەلهكانى وەزیر، شریخەى خستە
 ناو كۆشكەووە. گەلێك بە دەنگە كەیان و پەرزەم. پەردەى گوێم
 هیچ، پەردەى دلێشم نازار نەدات. گەلێك جار پێ كەوتوو؛
 وىستوو مە دواى گەیشتنى وەزیر، داواى لێبكەم قۆندەرەكانى
 بگۆرێ، تا لەو زياتر مەزاجى شاهانەمان تێك نەدات، بەلام
 هەر جارە و بە ھۆیە كەوێ لە یادم چووئەووە و پەنگیشە كیش و
 گیرایی دەنگ و سیمای وەزیر، بوویتە ھۆى لە بیر كردنى.
 دواى گەیشتنى وەزیر، كە لێم پڕوانى؛ كۆترنكى دوو پەنگى

شابال سپیم هاته بهر چاو، سپی و خۆلەمیشی. جار ناجاری به نیشانهی ئەدەب و پڕۆژە سەر و دەنوکی دەلقاند و پاشان به دەنگی بهرز دیگماند:

- جەنابی حەزەرتی سولتان موستەدام بن، ئەم حەقیرە بێ ئۆقرە و قەراری نیۆ، لە ماوەی شەو و پۆژی رابوردوودا، بەم ئەنجامە گەیشتووم کە؛ مادام تاکە پڕیگی چارەسەرتان، بە لێسەندنەوی ناسوودەییان دیتە ئەژمار، کاتی ناسمان بپاری لەم چەشنە بە سەرتاندا دەسەپیتی و بە تاکە پڕیگی ساغ بوونەوتان دەژمێردری، ئێمەش دەتوانین ئەم عینایەتە ناسمان بقۆزینەو بۆ بەستین و باوەشی خەلک، بەو جۆرە کە ئەگەر میللەتە کەمان بێ قەراری بالیان بە سەردا بکیشی، ئەوا پادشا و گەورە و لات، تا دوا چارەسەری ئەم باروودۆخە پێکھاتوو، ناتوانی ناسوودە بمیپیتەو و هەر ئەمەش دەبیته هۆی ماساندنی دلی جەنابتان و خەفە بوون و دلتۆقینی ئەو کرمە لاسار و دزیو، کە تاکە هۆکاری چارەسەری نەخۆشیە کەتانە. ئەگەر حەزەرتی جاھ و مەقام، پاتان لە سەر بێ هەر لەمپۆ و بە فەرمانی شاھانە و لە تالاری قەسرەو، ناگاداری دەردەکەین و جار چییەکان دەنێرینە شار و گوند و ناوایی و تەنانت کۆخەکانیش، بە هەموو چین و توێژەکانی خەلک رادەگەینین کە لەم پاییزەدا، واریاتی کۆشکی شاھانە لە یەک بە شەشەو، دەبیته دوو بە شەش و بێ ئەم لاوا و لە کاتی دیاریکراودا و وەکوو سالانی رابوردوو، لە

سەر پرده بەردینه کەمی شار وەردەگیریت، ئەوەشی پێ زیاد کەین
 کە؛ هەر نافەرمانییەکی سزای تووندی هەیە و بۆ جاری یە کەم
 دەست بە سەراگرتنی مالاتە کەیتەتی و بۆ دووهمم جاریش مأل
 و زەویە کانیەتی. جەنابی پادشا! نەمە پێگەیەکی شیاوە تا کوو
 دەنگی نەیاران و ناحەزان و یاخیبووەکان هەلبێت و ئێوەش بۆ
 سەرکوێکردنیان بکەنە هەول و تەقەلا. بەو پێیە پلەدی لێدانی
 دلتان بەرز دەیتەو و پێخۆشکەرە بۆ هاتنە دەرەوە لەم ژێانە نارام
 و دووباتکراوە و زایەلەیی ژیاوتان دەگۆرێدری. متمانەشتان بێ
 ئەم بیروکەم، کاردانەوی باشی دەیت لە سەر حال و ئەحوالی
 بەرێژتان.

ئەم داستانە، سێ سالی رەبەقە دووبات دەیتەو و هەر جارە
 و لە پاییزدا و لە سەر وەختی خۆیدا، جەماوەر هوروزمیان هێناوە
 و لە سەر پرده بەردینه کەمی شار، واریاتی شاهانەیان پێشکەش
 کردووە و هیچ کات، پێ نەکەوتووە؛ قەرمە و هەلایەکی ساز
 بیت و سوپای تایبەتی شاهانە بکەوتە سەرکوێ و قەلاچۆیان.
 ئەوا سێ سالی ئەو دەسپێکە تێدەپەرێ و هەر جارمیان وەزیر بە
 عابا زێر بافتە کەنارە ئالتوونیە کەمی و سەندەلە رەقە کانیەو لە
 هاتووچووی تالاری قەسردا بوو و پا لە گەل را پێی زیاتر لە
 پۆحمانە و رەنگە تا گەیشتووتە ئیستا بە ناستەم نووزەیه کی
 مابێ. هەر سالی بە شێکی بە واریاتی شاهانە زیاد کردووە و تا
 هەنووکی، گەیشتووتە چوار بەش، لە شەش بەش و ئەمجارمیان

یه کی چینئی دارکاریشی له گهله، که وهزیر نه مپرایه؛ دهروازهی
 هومیدی به پرووی نهو دارکارییه دا کردووه تهوه. هه موو سالیکیش
 به ته مای نهوه بووم ههرا و هورایه ک ساز بیج و منیش بیمه
 تاکه برپاردهر و دیدموانی لنگه فرتیی له دار درانی دهنگ
 هه لبر و یاخیبووه کان. به جوړی تا سهر نیسقان که یغم پیی
 بی و دلم هه لایسی و چیتړ له م دهرده بی دهرمانه خه لاسیم
 بی. دوکتوره کانیش وتوویانه؛ به پیی زانیاریه کانمان تا نیستا،
 دوو بهش له پارچه کانی دلم کرموله بووه و تهنیا دوابهشی
 ماوه و نه گهر، زوو فریا نه کهوین؛ نهوا تهنیا هه سره تباری بو
 گهله که مان ده مییتهوه. بویه نه مجاره که وهزیر پیی را گه یاندم
 له دواچینه کانی جه ماوه ره کهوه که له سهر پرده بهردینه که ی شار
 ناپوره یان داوه، هه لا و قرمه ساز بووه و له دووره وه له یاخیبوونیکی
 جه ماوه ری دهچی، زوو وه فدیکم به سه ره رشتی وهزیر، بو پروون
 بوونه وهی باروودوخه که و دانوستاندن له گه لیاندا، رهوانه کردووه
 و که می نوخن به دلم گه یشتهوه و وا دیاره ترپه ی دلم له
 بهرزبوونه وه دایه. به لام تا وهزیر نه دالانه دور و دریزه ی قه سر
 ده پیوی، که له نه شکه و تیکی بی کو تایی و بی که ناره دهچی،
 له وانیه من؛ نیوه گیان بیم.

وهزیر، دوا ی سالیانی سال، ده گاته ته نیشت تهختی شاهانه،
 هه دوو له پیی دهستی ده نیته بان نافه کی و لیکیان گری نه دا و

لاره مل و له ژیر لهچیه وه ده که و ته گۆ:
 منتدی إقرأ الثقافي

- قوربان! سەر و مالم به فیدات بی، ئەمجارەش پێسە کەمان

بوووە بە خوری!

- چۆن؟

- یاخیبوونیکی جەماوەری لە ئارادا نیە!

- ئەی؟

- تەنیا داوای ئازەن و پاسەوانی زیاتر دەکەن، دەلێن؛ پێژەیان

کەمە و فریامان ناکەون و درەنگ بە پێمان دەکەن...

* بۆ بیروۆکی ئەم چیرۆکە؛ یارمەتیم لە بابەتیکی فۆلکلۆر خواستوو.

له گەل لیدانی تەشویکە، نرکەیی له هەناوییەوه، دەپژماند
و دوواتر، بە زەبری نووکه کە، تەلاشیەکی له لەشی دارچناره کە
دەپچراند. نرکە و جیرە.

... پاسپاردی قۆپچه زیوەکەش، قۆپچهکانی زیو بوون. لەو
ماوه کەمەدا، پینجت لەسەرپا بۆ خوارەوه و دوو دانەشت، له سەر
گیرفانهکانی بژاردبوو. یەک، دوو، سێ، چوار ...

. له کۆیی هۆمەر؟ گوێت له منە کەر و کاس؟

پاسپاردە کە، بە دەم و فلچ و زاراویەکی توورکییەوه، ئەمە
پێ و تێبوو. پاشان هۆمەر، پاشەوپاش هاتوووه لای خۆی و
گوتبووی:

. له من بێ خەم بن، بەلێنیم داوێ و له سەر قەولە کەشم،
پۆم دادەنیم، بەلام نیوەش پیاو بن و له ژێر قەولە کەتان دەرمانە چن.
بەلێنی بە پاسپاردە کە داوو، تا کاتژمێر دوازدەهێ شو،
داواکارییەکیان نامادە بکا و له گەرووی خاکدا هەلینیت. له

گەل تەكانى تەشۋىكەي، پوزوولكەي ئارق، لە ژېر لوئىچى
جامەدانە كۆن و پەنگ پۇيشتە كەيەو، پوۋە و خوار دەخلىسكى.

«بىچ ئۆقرىيە و نازانى، لە گەرمانە يا؛ لە شەرمان!»

«ھۆمەر! نەمجارەيان، مېسلى جەرەكانى گوزەشتە نىيە،

تەواو خۆتى پتوۋە مانندە و خەستە بىكە، دەيى زۆر مەحكەم و سفت
و قەوى دروستى بىكەيت. سەرى نەم دەفعە بوزورگە ھۆمەر، زۆر
بوزورگە و پاداشتىش چەورە، چەورا!»

شۈننى كەسپ و مائەكەيان، پىكەوۋە بوون. كە لە ناوچەي

فەيزووللا بەيگى، لە تەك خورشى ژنى و لە دەردى گزىرى

و سەپانى و گاۋانى ھەلاتبۇون، لىزە بە ئاۋى دارتاش، خۆي

گىرساندبوۋە. ھەر زووش، دەم بە دەم لە ئاۋ خەلكىدا، بە ھۆمەرى

دارتاش ئاۋى دەرکردبوو. لە تاۋ ئەۋەي دەست و پتوۋەندى ئاغاي

ناوچەي خۆيان نەيىننەۋە بە ئاشكرا دوۋكانى دانەنابوو. قەناعەتى

بە ھەۋشەي مائەكەيان كەردبوو. لە بەرۋە، ھەر ئركە و خەي بوو،

ھەلبەتە پىشەيەكى قورس و ۋەستايانە نا، بەلكوۋ ھىندى كارى

سوۋك و سانا كە بە ھەر كەسكىت بىسپاردىايە تا پادەيى شەرەزەيى

ھەبوو. دۋاي ئەۋەي شار لە لايەن پۇستالپۇشە قۇپچە زىۋەكانەۋە،

بۇ دوۋەمجار، دەستى بە سەرا گىردرا، جارناجارى، بە نەيىنى و

لە ترسى بۆلەبۆلى خورشى ژنى ۋلامى داخۋازىەكانى ئەۋانىشى،

ھەر چەندە بە نابەدلى دەدايەۋە. خورشى كە توۋرە دەبوو، جەزمە

دەيگرت و تا ئەو سەرى كۆلانەكەيان، دەنگى ھەلدېتا:

منتدى إقرأ الثقافي

خودا له ئەزەلەو ھەر بە سەپانی لە قوورپی کردووی، ھەر بە
 بی عورزمی لە گل راھاتووی. ئەگینا خەلکی بۆ ھەموو دەیی
 مأل و حالی باشیان ھەیی و ئیمەش؛ پروو مەتمان بە شەپلاغان
 گەش راگرین. ھەک پشنت شکی بۆ ژیانێ بەرھەمت ھێناو.
 یارەیی لەو کەر و کاس تر بی ھۆمەر!

گەلێک جار ھۆمەر وای لێدەھات بریارێکی نەخوازاو بدا
 و سەری ھەلگرێ و پروو لە ھەندەران بکا. بەلام کە دواتر بیرى
 لە منداڵەکانی دەکردووە؛ خۆی بە خوێپیی دەھاتە پیش چاو کە
 نەیتوانیوە منداڵەکانی بە خێو بکا و جیی ھێلاون. ئەوکات ھێور
 دەبوووە و ناوری ناخی دەتلیسایووە. کوێخا وتەنی:

«وہ کوو دەستی کەر، دەکەوتە عەرزی!»

خورشێ بە دەستیکی کەشەفەیی و دوو چایی و قەندانەییەکی
 گلی لە سەر و بە دەستەکەیی دیکەیی، دامینی کراسە پر چین و
 لۆکەیی گرتبوو و ھاتە ھەوشی و چوووە سەر وەختی ھۆمەر:

ھۆمەر خان! ماندوو نەبی! کەیفەت سازە مێردە قۆزە کەم؟ چ
 دەبوو تۆش ناوت ھۆمەر خان بووایە و خاوەنی کوێخا و گزیر و
 گاوان و بووتیایە. ئەوجار بە جووتە و بە سواری ماینێکی قەدەم،
 بچوونایە بازاری و بە بەر چاوی عالەمیی و لە بەر دووکانی
 سولەیمانە جووہی خشل فروش، پامانگرتایە و بچوونایە ژووری.
 دە دانە گۆبەرۆک و چوار دانە لاگیرە و پینج دانە ژێر چەنە
 و شەپلاغە و گوارە و پاوانە و سەر پشنتین و دونیایەک، شتی

دیکەمان بکریایە، ئەوسا من دەبووم بە؛ خورشیدی تابان، ژنی
 ھۆمەرخان و ڕەشیدی جاجان و خانەکەى خانان. ھۆمەرخان! بۆ
 گویم بۆ ناگرى کەرەکاس! دەلێى بۆ داروپەردووی ئەم ناوہ قسان
 دەکەم. ھەر لە ئیوارەوہ کە ڕاسپاردەکە، ھاتووتە ئێرە، ئیمانم
 نەچى گۆراوى و لە ھۆمەرەکەى جاران دەرچووی. دەبێ بۆنى
 دەولەمەندیت کردبێ. ڕەنگە لە بیری ئەوہادى کە؛ پاداشتەکەت
 وەرگرت و توورمان ھەلدەى و ڕۆى ژنیکی دیکە مارە بکەى.
 قەدىمى بۆیە گوتوویانە: «کورد، ھەر دەستى بە دەمى گەشت
 و دەولەمەند بوو، لە خودای یاخى دەبێ و چیت بە ھیواى مەبە؛
 یا زەلامان دەکوژى یان ژنى مارە دەکات...» شەرتە بە شەرتى
 خودا، ئەگەر پاداشتەکەت وەرگرت و نەمبەى بۆ دووکانى
 سولەیمانە جووہى خشل فروش و بە دلێ خۆم ڕازیم نەکەى، وەک
 عوزارە شیتى باپیر ئاغای، گر لە گیانم بەر دەدەم و ڕووسىای
 دونیا و قیامەت دەکەم. جا جوان بیری خۆتى لیوہە و بیکە ئالقە
 و ئاوێزەى گونگانتى بکە، ھۆمەر خانى دارتاش!

خورشیدى دوايىن قسەى بە دەم ھەستانەوہ کاتى تەواو کرد کە
 ژیلەمۆى ڕوخسارى، باوہشێن دەکرا. دەرکە دارى وەتاغەکەشى بە
 دوواى خۆیدا، بە ڕقەوہ پێکدادا.

لە کوۆتایى کارەکەیدا، لە دەلاقەکەوہ؛ چاوتکى بە ناو
 ژوورەکە و منداڵەکانیدا خشکاندبوو. لەوێشەوہ بە خورشیدی وتبوو؛ تا
 کوۆتایى ڕۆ و ڕەسمەکە و وەرگرتنى دوا شایبەکانى پاداشتەکەى

ناگه پیتتهو بۆ مالئوه. خورشیش به زهرده خه نهیی په زامهندی خوی
دهر بریبوو.

... له گهډ سئ چوار کهسی پاسپاردهی قوچه زیوه که، له
چه قانندن و هه لئانی دوا داره که بووبوه. کزهی شه مالی شه وئکی
مام ناوهندی خاکه لیوه دواي نارهق کردنه ویه کی بی وچان، لهرز
که و تېبوه هه ناویه. ته نیا له بوومه لئلا و له سهر ته پوډکه بی
نه ژنۆکانی له باوهش نابوون و چه ناگهی خستبوه سهریان و له
هه بیته و بالای بهر هه مه کهی خوی دهر وانی:

. «هۆمه ر! نه مجاره یان میسلجی جاره کانی گوزه شته نییه.
ته و او خوتی پتوه مانده و خهسته بکه، دهیی زور مه حکم و سفت
و قهوی دروستی بکهیت. سهری ئه م ده فعه بوزور گه هۆمه ر، زور
بوزور گه و پاداشتیش زور چهوره، چهور!»

غه لبه غه لبی به سواری شه مال، گه نه مووه کانی گوئی،
نه رماژن ده کرد و به بی خولق کردن، خوی ده کرده خانه خویی
می شکی:

. کوپینه سهیری به ژن و بالام کهن، چ داریکتان دیتوه
هیندهی من قیت و قوز و ریک و پیک بی؟ دارتاشه که مان له
ناو هه ر سیکماندا منی به برا گه و ره داناه، برا گه وریی له خورا
نایی. نه رکی زورتری له سهر شانه. ده بیته کۆله کهی مال. نابین
من چون بوومه ته کۆله که بوتان!

. کوپه، کهم فشه فش بگروه، له وهتی هه لئراوی، یه کبین

زمانت ناوئستی، دهلئی؛ ناشه ناوییه دهسوړی. بهردوام دهلئی:
بهژنم وا، لاقم وا و کلکم وا! عهیبه پیاو باسی خوی بکا، یه کی
له نیشانه کانی پیاوی گهوج و نهزان به خۇدا هملوتنه. له کونهوه
گوتوویانه: «درېژ نهقلی له کوشیدایه!»

- پیاوی چاک بن، دوو قسهی باش بکهن، ههک داوهشیی
برا چکوله! ئهړی ئه ورتته ورتته لی چیه؟ کهم پرژد و چاو
چنوک به برا، تاکوو نیستا له ناو ئیمه دا، بیج حورمه تی به برا
گه وره مان نه کراوه، گه وره و چکوله یی هه ر ماوه. راسته دهلین:
«پیاوی کورته بالا و گوله که شه و پرژزی ههوت جازان له عهبد
هیچ، له خوداش یاخی دهبی!»

سه ری هه لېری. گویی هه لېه سارد، جگه لهو سی داری
به ره می چهنه کاتر میژ هانکه هانک و مانددو بوونی بوو،
که سی دیکه ی بهر چاو نه هات. ته زووئکی سارد، ویره ی خسته
هه ناویه وه؛ «تو بلئی لهم جوړه کاتانه دا، داره کانیش وه قسه بین،
بسم الله ...!»

دوینا له پروون بوونه وه دا بوو. سه ره تاي پتو قه ده می گزینگ
له خوړه لات را.

دهنگی نه ده بیسترا به لام دهیگوت:

- «کورینه! ده زانن ئیمه ش، ناومان چوه ناو ناوانه وه!»

له ماله وهش خورشعی، له جیویانه کهیدا، ده تلایه وه و خهونی به
ژیرچه نه و لاگیره و پاوانه وه دهینی ...

منتدی إقرأ الثقافي

تۆزات

چل سال له مهويه، كهرتى ونبوى پازيله كهى دۆزيبوه
و به سرجهم ماموستا و پسپوره كانى نهم بوواري پراگه ياندهبوو،
به لام كهس تا نه مړو و دوابه دواى به نه نجام گه شتى
تريژينه وه كان، راشكاوانه نه يانتوانيوه، ددان به حه ققانيه تى بوونى
نهم دوا كهرتى پازيله دا بنين...

دهرمه جى سى سيه كهى له دوو تيپه پانده. زهر دوا وه كهى
هه لكشانده ناو سورونگه كه وه. جوارشه مموى پابووردوو، كاتژمير
۷:۱۳ خوله كسى ئيواره بوو، دواى خويندنه وهى ناوى له لايه ن
مونشيه كه وه، به گري قامكه كانى ته قولبابى كرد و دواى چوونه
ژوورم وه، هه ستى كرد، جوارپايه تى نه نيشتى دوكتور، هيشتا
هر گهرمه. نيگاي وه كوو تيغيكى عه مه ل، چه قيه بزه تى ليوى
دوكتور. نه وه نده تى ديكه زوپاي ناخى بلنسه تى كيشا. په نجه كانى
خسته ناو يه ك و قامكه قوله كانى كه وتنه هه لسووپان. هاوكات،

ئەنئەنىۋى چەپىشى كەۋتە لەرە.

- بەلى گىمانە!

سىۋى گەردنى، بە زەختەۋە، ھاموشۇپەكى كىرد، پەنگە
زەمەنى ناۋ گەروۋى، تەمووز بى لە سەھراى سىنا يا خود
بىابانى لووت.

- دوكتور گىمان! بە راستى ماندووم. ھىز و تەكانم لى براۋە.
قەرام نەماۋە. چىتر نايكىشم. باسكەكانم دەلىلى بە گۆشپاچ
كوتراون و شىن و پەش ھەلگەپراون، گۆشتەكەيان ھەلاھەلا بوۋە.
مەھز بۇ پەزاي خودا! چارەيە، فكرى، پى حەللى...

□ □ □

... كە پىپۇرەكان، كۆرۈنكىيان بۇ راگەياندى دۆزىنەۋى
ئالغەى ونبوى ئەم زنجىرە گىرا، دۆزۈرۋە كۆنەكەى؛ يەكىك
بوو لە بەشدار بوۋە بانگەيشتكرارۋەكانى ئەو پى و پەسمە
جىھانىيە. ھاۋكات لە گەل پىشكەشكردى ئاكامى پەھى
توئىزىنەۋەكان، دۋاي چل سال لىكۈلىنەۋە و پاقەكردى شىلگىرانە
و تەرخانكردى ناۋى يەكەم پىشكەشكەر لە سەر ئەۋ نەجامە،
ھەنىسكى دا و فرمىسكى شادمانى ھەلپژاندى...

□ □ □

... دلە خورپىتى بوو. شەللى عارق. بە جاۋىپىكەۋتنى
زەرداۋى ناۋ سورونگەكە، ھىلچ بەرۋكى پى دەكرت و شەپۋلى
بە لەشى ئەدا. لەۋە دەچوۋ؛ گىمانى لە ژىلاۋە لە گەل خۋى بىتنى.

منتدى إقرأ الثقافي

گەلیک جار، تا بن لەوزەکانی دەیهێنا. لە دەربجە ی زاریبەو؛
سەرە تاتکینی دەکرد و دەکەوتە چاوشارکی.

- مزگینیم دەری عەبدوولکەریم، هەوالیکی خۆشم بێیه!

سەرلەنوێ، سێوی گەردنی، بە دژواری هەلگەپان و
داگەپانیکێ کرد. بزوێهکی کەم تین و بپڕەنگیش، گولە زەردە ی
نیگای وەک گولە بەرۆژە، کردەو. لە ناو دەمی دوکتورەو؛ یەک
لە دوا یەک، سەکە ی تەڵا بەردەبوو و سەر موزاییکە پینج
خشتەکیەکان. زڕینگەیان دەهات و لە سەر لا گلۆر دەبوونەو بۆ
ژێر مێزەکی. دەیویست؛ دامووکیتهو و بیانچنیتهو، بەلام لە
تاو هەوالەکی، بپست و جوولە ی لێ برابوو.

- دوکتور گیان! خۆم لە خۆمدا، کە لەلام. نکات لێ ئەکەم
لەو کە لەلاتر مەکی و دیسانەو مەمجەپێتە. مادام هەوالەکی
لەم وەزە ئەسەفبارە دەرم بپێ، شەرت بێ بە دلی خۆت
پازیتەکەم.

- عەبدوولکەریم! باش گویی بگرە، ئەم شەو کاتژمێر ۱۰ ی
شەو، بە دیار هەوالەکانەو دانیشە و بە وردی سەرنجیان بدە.
وەلامی خۆت وەردەگری. وەک بیستوو مە؛ مادەیک بۆزراوەتەو،
لە سەداسەد، نەخۆشییەکی چارەسەر دەکا. ئومیدت بە زاتی
پەرەردگار بێ. ئەم چەند دەرزییەت بۆ دەنووسم، بەشکم
دواچارت بێ نووسخەت بۆ دەپێجمەو و ئەمجارەیان بە ساغی و
سلامەتی بپێنمەو.

جۈپۈۋە ناخى ئەۋ ھەمۈۋە سىككە زېرەۋە كە دانە بە دۋاى
دانەدا لە زارىيەۋە دەپەرپىنە دەرەۋە و بەردەبۈۋنەۋە و زىنگەيان
دەھات. سەرى سوۋرماۋو لەۋ نەھىتىيە كە؛ بۇ تا ئىستا دۈكتۈرى
بەم چەشسە نەبىنىۋە و چۆنە؛ ورگى بوۋەتە كانگا و خەزىنەى
زېر و پەيتا پەيتا چەشسە تەرزەى بەھارى؛ دەرەۋە سەر ئەۋ
مۇزايىكە پىنج خىستە كىيەى زېر قۇندەرەكانى...

□ □ □

... لەۋە دۇنيابوۋ كە تەرخان كەردنى تەۋاى سالا كەنى
تەمەنى، بۇ گەشىتن بەم دەرەنجامە، بى كەلگ و بى سوۋد
نەبۈۋە و بە راگەياندىنى ئەم پىشكەشكارىيە، مەۋقايەتى؛ لە تەم
و مژى زانىارى زانستى و فىزىكالى سەرەتايىتىر پىنكەتەى
بوۋن دەرياز دەيىت.

«گريكوۋىرى پازى بەدەياتنى بوۋن لە نەزەلدا».

ئەم كەرتە ونبۈۋەى پازىلى فىزىيى بوۋن، ناۋى: «تۆزۈلى
خودا» يە!

□ □ □

... ناۋى تۆزۈلى خودا، ھەراى خىستە مېشكىۋە. لە دەرۋنەۋە
خۇش. سورۈنگە ئانسۋلىنەكەى ئاۋقاي تەلەۋزىۋنەكە كەرد. لە
كونترۇلەكە گەرا... ئەى ئەگەر تۆزۈلى خودا، چل سال لە ئەگەرا
بوۋە و ئەمىستا بېپارى دۆزىنەۋەى دراۋە، بۇچى لە پاپوردوۋا؛
خەرۋار خەرۋار دەق و تۆمارى كورت و دىۋى مېۋۋى و

منتدى اقرأ الثقافي

ئايىنى، لە بەستىنى مروڧايەتيدا ھەلقوولاون و مليۇن مليۇن بنى
بەشەريان پىن ليخوپيوە!

كونترۆلەكەى بۇ نەدۇزرايەوە. جگەرەيەكى داگيرساند و
پىن دەسلەلات، لە سەر تراسى نەۋمى سەرەوە گيرسايەوە. لە
پووبەپوويدا، لەودىو گۆمبەزى مزگەوتى گەرەكەيانەوە،
مانگ قايم كرابوو. بانگبىژى لە دوورپا، تازە دەيويست؛ خەلك
بانگپىشت بكا، بۇ نوڧىزى خەوتنان. شارپىش باوڧىشكى دەدا و
تەماى بوو لە سەر پىخەفى خاك پايكشى و دەستى بكا بە سەرىن
و لە خەوتەوانە و گەلاوڧىژ پروانى ...

تەرمىك بە سەر دەستى درۋىدە گەۋە

تۇخ تۇخ مردوۋى، كەچى نكۆلى دەكەن و دەلئىن؛
نەمردوۋى. بە پۇۋى پووناك و لە بەر تىشكى تىژناژەنى
نيوۋپۇۋى تەموۋى سىنادا درۋ دەكەن. ۋەكو كۆن نەماۋە،
بە ئەسپايى و لە مەشكەدا و كوولەكەدا درۋ بىكەن، دەنگ
هەلنەبىر، كە درۋشيان كىرد، لە شەرمان بىزىر كىن. ھەنوۋكە؛
بە بلىندگۇ درۋ دەكەن، پىر بە بۇشايى كۆلان، شەقام، شار و
ولاتەكان، ھاۋار دەكەن، دەقىرئىن، دەقىرئىن، دەلئىن؛ نەمردوۋىت
و درۋ دەكەن. لە پوۋ ناچن ھىچ، مېشيش نايىتە ميوانىان.
تەرمەكەتە، گۆرەھشار دراۋى و ھىناۋىانە لە پىشتىۋە چىۋىكىان
كردوۋە بە كۆلەكە و ھەلىان ناۋە، پىشان خەلكى دەدەن. دەلئىن
نەمردوۋىت و دىسانەۋە؛ درۋ دەكەن. زەق زەق چاۋت داپچىرپوۋە
و زارت بە قەد زارى نەقىيەك كردوۋەتەۋە. لارەمل ۋەستەۋى.
ئاۋىتە؛ تەمى ھەناسەت ناگرى و شارەگت بە تىرپە تىرپ، ھومىد
بە پۇخت نەبەخشى. كەچى بۇ سەدان چار لە پوۋ ناچن و دەلئىن؛

نەمردوويت و درۋ دەكەن. ھەندى جار منىش گومان دەمگىرى و
 پرسىياري؛ ۋەكوو بۆرلىلىنگ لە ناو كاسە سەرما ھەلدەخولى. دىت
 و دەچى و دىت و دەچى... باشە نەگەر نەمە جەنازەى تۆيە، بۆ
 تا ھەنووكە بۆگەنى نەكردوۋە و كرمەپىژ نەبوۋە و دەعبا و مىرو
 و نەكەوتوونەتە گىيانی؟ بى پۇخە و نەماسىيۋە و نەگەنيۋە؟ لە
 دوو پۇژ پتر، بۆنى لاشە، دەيتتە خولوپىركەى مىشك. كەچى
 بە درىژايى تەمەنەم، بوويتە خانە خویم و ھاۋەلى بۆ چرەبە كانم.
 كەس نەزانی تۆ دەزانی؛ پۇژ و شەوم لى نەبواردوۋە و بەردەوام
 بۆ سوكنايى دلم دیمە لات و گرىكانى سقرەى دلم دەكەمەۋە.
 چەشنى ژىتىكى دەست بەتالى بى ھاۋەلى پشت تەلەيفون يا
 پىرەپياۋىكى لىكەوتوۋى تەمەن حەفتا سال بەرە و ژوور، بە دل
 تامەزرو بى يەكىك گورى بۆ بگىرى. دۆ و دۇشاۋ تىكەل
 نەكەم. لە ھەموو شتى دەدویم. لە فرمىسكى ئاۋ و تنۆكى
 باران، لە تەپ بوۋنى بالندە بى لانەكان. لە مەلى بەھەشت و
 شەمشەمە كۆرە. لە دايك، لە خاك، لە زەوى. لە ئاسمان
 و باۋك، لە پەرژىن و قەفەزەى جوپە. لە پانتايى دلەۋە تا بەر
 تەسكى عەقل. لە قورنەكانى دونيا. لە بىدايەتەۋە تا كۆتايى.
 «تىكىيەۋە دەدەم چەشنى؛ شىۋى مجبورىكى قانعى لە خوا
 ترسى ئاۋات مردوۋ!»

سەدان سالە پروبەروۋى من بە چىۋىكەۋە، بەندىان كردوويت
 و كاكىلكەت بەر بوۋەتەۋە و وىترىنى دەمت، سى و دوو ددانى
 منتدى اقرأ الثقافي

گر دهنوتنی. که چی دلین؛ نه مردوویت و درۆ ده کهن.
 له یادمه یه کهم جار که مردیت، ناوهراست پوژیککی هاوین
 بوو. لاشه ی بی گیانت به شانی کهسیکهوه له ره ی دههات. بن
 داره و دار و شوینا و شوینی پی ده کرا. په تای سهرگردانی
 لییدا بوو. دهسته وهستان و بی ئوقره و بی حه ژمین بوو. په شیمان
 لهو که تنه ی کردبووی و له وه سهرسامتر؛ نهیده زانی چی به
 سهر تهرمه کهت بینتی. وهره ز و ماندوو له بن داره به نیکدا به
 دیار جه نازه کهوه هه لئرووشکا. بۆ یه کهم جار بوو ترس له دلیا
 شکوفه ی کرد، چرووی دهردا و ره گی داکوتا. هاوته ریپی
 کوشتنه کهت؛ دلی ماسی. ههستی کرد، دهف کوت ده کریت.
 دلّه ته په که ی دهیله رانده وه. وه کوو کهسیکی فیلیهاتوو؛ جار نا
 جاری راپیده تله کاند. لیره دا بوو؛ که ته نیایی، دهر فته ی لی هیئا و
 خوی خزانه ناو ده ماره کانیه وه و بووه خانه خوینی ناودلی.

«هه رکات تووشی دلّه کوتی بووی، بیر له ته نیایی وه که.
 گومانته نه بی، ته وه، به نیشتیای خوی نه سه په که ی لینگ داوه،
 ئامباز به ده فکه بووه و ئایه تی ییزاری و بی قهراری و بی
 دهره تانی ده خوینیت»

نهیده زانی چی لهو تهرمه بکا. دهور و بهری پر بوو له
 لووره ی گورگ و مره ی چه قل. دلّه کهرخوړ، ته نووره ناسا
 به سهر سه رییه وه ده خولانه وه. له گه ل هه ر پۆمپاژیککی دلی؛
 گولوبولی ته نیایی له جیهانی وجودیا، دهستیان ده گرت؛ به سهر

پەھۋال و كەلەبەرە كانىشدا و دەسەلاتيان مىخ ئاژەن دە كەرد. چاۋ
نەترسانە پۇ دە چوۋنە ناۋ مىشكى ھەر ۲۰۶ ئىسقاۋە كانىيەۋە.
چاۋى لە سەر ھەرا و جەمبەلى دوو قشقەرە ناراميان گەرت.
بە قەستى كوشتەن كەۋتەۋنە گيان يە كەترى.

«كوشتەن لە نەزەلەۋە بە شىكى دانەپراۋەى بوۋنەۋەرە كان بوۋە،
تەنەنەت پەلەۋەر و مەلە كانىش!»

يە كيان بە سەر كەۋتەۋى لە گۆرەپانى جەنگىكى خۇنناۋىدا
ھاتە دەرەۋە. ئەۋەش قەدەرى ئەۋ قشقەرەپىە بوۋ كە بە دەستى
ھاۋەل يا ھاۋ پە گەزە كەى خۇى لە نىۋەرپۇژىكى سۈۋرەۋەۋى
ھاۋىنىكى قاقردا بكوژرى! پاشان بە دەۋرى لاشە كەيدا، سى
چۋار جار بالە كانى لىكدا و سىنگ و مۇسەلدانەى ھەلەپنا و بە
تەۋرۇم و بە گۆر كەۋتە؛ قارە قار. وادىار بوۋ؛ شاھەنشاش بە
سەپان ناگرى. دواتر بە دەندوۋك و چىنگۆلە كانى كەۋتە گيان
زەۋى ھەلكۆلەن. لىنى سەرخۇش بوۋ. دۋاجار دەرىدا. پاشان لاشە
بى گيانە كەى خزاندە ناۋى و داپۇشپىيەۋە و داى لە شەقەى بال
و كەۋتە شوۋن چارەنۋوسىكى نادىار.

ئاۋىكى ساردى بە لە شيا كرا. ھەر تۆۋى پەشىمانى كەم
بىۋ، ئەۋىش لە ناخىدا گۈورا. لە پەلەۋەرپىكىش كەمتر بوۋ.
تەرمە كەى بەردەمى؛ تامى سۈررى فرمىسكە كانى چىشت. دالە
كەر خۆرە كانى ئاسمانىش گۈرپان لە قۇلپەى گريانى بوۋ. لە
ساتەۋەختىكى كەمدا بە قەد سەد سالى چەمابوۋەۋە، بىرستى نەما

تەرمە کە چال بکا. بە کاوہخۆ و ھەنێسکدان، کەوتە چالکردنی
ئەو جەنازە ی بۆ خۆی کوشتبوی...

... لە چاخەکانی دیکەشدا و تا دنیا بە دنیا، تا
دالە کەرخۆر و گورگ و چەقەل بوونیان ھەیە، من ناتوانم
شاھیدیت بۆ نەدەم کە بەم دەستە لەرزۆک و پەککەوتانە ی خۆم
نەمکوشتووی. نە ک کەرەتی، سەدان کەرەت. کەچی دەلێن
نەمردوویت و بە عامی ناشکراش درۆ دەکەن...

کۆنترین نازاری نهم شانشینه

چ شتيك لهوه جهرگ برتره كه ماويه كي دوور و دررژ،
نازاري له ناوهوه، به هيمني بن كۆلت بكا و بتكا به پرپۆله و
ههلهپروني و نهشتواني به هيچ جوړي دهري بهري. مهراق
بينه قاقات بگري و بهينيته سهر دهروازهي فوغان و ههلهچوون.
دلت له چيو بهري و بيشه مزني، به لام ريي نهوت نهبي،
گوناكانت به سوړاوي فرميسكه كانت بخه ملى و تامه به
سوئكهيان ههلهچيژري. دهيان ساله تامه زروى نهوه، جاري له
جاران نزگهري ههنيكه كانم له قوولايي دلمهوه ههست پي
بكه و مهراقه كانم له ره گ و ريشهوه ههلكيشم و فريابندهمه
دهروه، به لام مهخابن ترسي ناهيلي. ترسي له ميژ ساله سهرتاپاي
جهستهي داگرتووم و بهرگيكي رهشي پي پوشيوم. ترس لهوهي
كه نه كا دواي ههلهپرشتني فرميسكه كانم، لووتم بهر بيتهوه و
بماسي و سوور ههلهگهري و پاسدهوان و ناژهنه كاني سهر شهقام و
چوارپيانه كاني شاره كه پيم بزنان كه؛ ههنيسكم داوه و گرياووم و

بهم تاوانهوه بمگرن و له بنا که پووم هه لپرن و پهوانه ی گرتووخانه و بهندیخانه کانم بکهمن.

لهم شارهمدا، کهس ناوێری بگری. زۆریه ی خه لک چوون ده می کساله نه گریاون و فرمی سکیان هه لنه پشتهوه، ههستی گریانیهان له گریژنه چووه و له یاد گه یان په ریوه. هه ر له زوووه به بیر ی دایک و باییشم نا، به بیر ی باپیره کانم و زۆریش له وه کۆنتر، پادشایه ک بو خۆنندن، گه وره ترین کۆری که له دوا ی خۆ ی بی ده بیته سه ر ته ختی شاهانه و ده بیته جینشینی، ده بیترته مهمله که ته ی له با کسوور. وا باو بووه که له مهمله که ته دا؛ خۆنندن بالای به پۆمهردنی ولاتیان فیر ده کردن و دوا ی نه وه ی شازاده کان ناماده ده بوون بو له سه رنانی تاجی شاهانه، ده گه پانه وه بو زنده که یان و چاوهروانی مردنی باوکیان ده کرد. نهم شازاده یه له گه پانه وه دا و له گه ل خۆیدا؛ هاوه لیک ی له مهمله که تی با کسووره وه هینابوو. له کاتی خۆنندن کهیدا له فیر گه، له گه لی ناشنا ده بی و ده بیته هاوړی نزیکی شازاده. له ته واو بوونی خۆنندن کهیدا ههست ده کا؛ نه گه ر به ته نیا بگه ریته وه ولات و لی دابهری، له وانیه به ر گه ی نه و دووریه نه گری و زۆر به خرابی به سه ریا بشکیتته وه. پینشیاری پیده کا؛ لی هه لنه بری و نه بیته ر فیقی نیوهری و له گه لیا بی و له دهوهری پادشایه تی کهیدا، بیته وه زیری دهسته راست و پاوێز کاری یه که می شاهانه. وه ک گوتوویهانه؛ نهویش داوا کارییه که ی شازاده رهت ناکاته وه و به لینی

تهواو له شازاده وهرده گری و زنده کسې چې دهیلې و پیکهوه
 ده گه پینهوه بو نهم شانشینه. دواتر شازاده؛ له دواي مردني
 باوکی و له کاتي له سهر ناني تاجي شاهانه، به لینه کسې
 خوی ده بانه سهر و هاوه له کسې ده کاته وهزیری دهسته پراست و
 پراوژکاری یه که می دهر بار. وه ک ده گپړ نه وه؛ شا زور مه دهوش
 و حمیرانی نه وه وهزیره ده بی؛ له زاناییه کسې، له شیوه زاره کسې، له
 پهنگی مووه کانی، له چاوه شینه کانی و ته نانه ت زور جاریش له
 دلیدا خوزگه بو سیما نالواییه کسې ده خوازی که نه گهر منیش،
 دهم و چاوم نالوای بوايه، له ناو ده ست و په یوه ندي دهر باردا
 و له مه جلیسی ژناني کوشکدا، زیاتر ده که و تمه بهر باس و
 به چاوړکی تاییه ت و جیاواز سهر ده کرام. شا، له لایه که وه
 نیره یی پی دهر د و له لایه کی دیکه شهوه شانازی پیوه ده کرد و
 گه لیک جار نه مری به په شنووسی کوشکی شاهانه ده کرد و
 چهندين جار دوو پاتي ده کرده وه که له نووسینه وهی پرووداوه کانی
 پروژانه ی مه ممله که تتدا ده بی ناوی نه وه وهزیره باکووریه، شان
 به شانی ناوی شاهانه به پیشگر و پاشگری لیوه شاووه تو مار
 بکری، تا له داهاتوودا و له نه وه کانی تر دا نهم شانازی و کاره
 گرینگی شاهانه، به هم وهر گیری و له بیر نه کری. نهم پیر
 لیگرتن و شانازی پیوه کرده تا شورنیک چووبوه پیش که؛
 وهزیر و پراوژکاری یه که می شاهانه زور جار سهر خویانه و بی
 چاوه دیزی شا و مه جلیسی شاهانه، بریاری حوکومی دهرده کرد و

پاشاش بە زەرەخەنەو و بە نامیزی کراووه پیرۆزیایی یی دەگوت و پەزامەندی دەردەبەری و گەلیک جاریش خەلاتی دەکرد. لە سەر تەختی شاهانە هەڵدەستا و رووی دەکرده مەجلیسی شاهانە و بە دەستی راستی تاجە زۆرینە کەمی سەری راست دەکرده و دەیگوت:

هەر کەسێ بربارەکانی وەزیر بەرپۆه بیا، ئەوا حوکم و ئەمری شاهانەیی بەرپۆه بردوو و هەر کەسیکیش سەر پێچیان لێ بکا ئەوا سەرپێچی کردنە لە ئەوامری من و گەورەترین تاوانی کردوو و سزا کەشی مردنە.

دەگێرنەو کە میلەت و جەماوەر، بە هۆی بربارە یە ک لە دواي یە کەکانی وەزیر، تووشی بارگرانییەکی یی وێنە ببوون، بە جۆری کە؛ بۆ سکالا و دەربەڕینی ئیش و نازارەکانیان، شوێنێکیان شک نەدەبرد و نەیان دەزانی پوو لە کۆی بکەن. ناچار لە پەستی و ژووڕەکانیاندا و دوور لە چاوی ناژەن و پاسەوانەکان، تێر بە دلایان دەگریان و مەراقیان هەڵدەپرشت. بەم جۆرە، ناسوودەییان بە دەروونی خۆیان دەگەیان و کەمی لەو بارگرانییەیان کە، شان و ملی یی داخستبوون و هێز و توانای لێ بریبوون، کەم دەکرده و ئۆقەریان دەگرت. ئەمەش دەبوو هۆی ئەوێ کە دوابەدواي ئەم گریانە پێ هەنێسکە لووتیان بەر بێتەو و سوور هەلگەپێ و بماسی و لە دوورپا پێیانەو دیار یی کە؛ تاوی پێش ئێستا لە ژووڕەکانیاندا و لە یی دەرتانیدا فرمێسکیان

مەندی اَقرأ الثقافي

هەر پشتهوه و هه نيسکيان داوه و کۆشى خه ميان له باوهش گرتوهوه.
 گهر سوور پيکت به ناو شاردا گيژا با و له خه لکى راماباى و لييان
 ورد بوويتايهوه، که سيکت به دى نه ده کرد که لووتى بهر نه بوويتهوه
 و سوور هه لئه گه پايى و نه ماسيبي، له دوو کانداز و حو جره چى
 و عاره بانه چيه وه بگره تا ناسنگهر و دار تاش و ته نانه ت؛ وه زير
 و جووتياره کانيش. به ههر که سى ده گه يشتى، زوو ده ستى کى به
 که پويه وه هه لئه په سارد و له شهرماندا، دايد ه پۆشى و ده شار ده وه.
 ماوه يه ک له ولاتانى ده ور به ردا ناومان به؛ ولاتى لووت ماسيه
 سووره کان ده رکرد بوو. تاجر و بازرگان و گه شتیاره کان که؛
 له هامووشۆى دراوسين کان و مهمله که تانى دیکه دا بوون، نه م
 هه والهيان ده هيتايه وه تا؛ کۆشک چيه کان و وه زير و پراوژ کارى
 يه که مى شاهانه، به مديان زانى. وه زير، نه م بيستنه وه ي لا گران
 هات و به هيند و به سووکايه تى به رام بهر برپياره کانى خۆى
 تينگه يى و به په له که وته هه ول و ته قه لا و له نه نجاميشدا،
 سه يرترين برپارى ته مه نى خۆى ده رکرد:

- بۆ سه رجه م دانيشتوانى نه م پاشانشينه به هه موو چين
 و توژيکه وه؛ له م رپيکه وته وه له هه ر شو ئينى کى ولاتدا، ينجگه
 مندالى تا ته مه ن پينچ سالان، هه ر لووت ماسيو، ته نانه ت
 نه گهر؛ به زه رگه ته ش نه نگيوترايى و پيوه ي دراى، مادام
 بکه و ته بهر ده ستى پاسه وان و ئازنه کانى حوکومى، سه ره تا
 و له جيذا و له بنه وه لووتى ده بر درى و پاشان راده ست ده کرى

بۇ بەندىخانە كان و تا كۆتۈرۈن تەمەنى دەپتە مىوانى مشك و جرجە كان. ئەو شەستان لە بىر نەچچە كە؛ بە ھىچ شىۋە ك لەمە و دووا پرسە و سەرەخۇشى نامىنى و ھەلە گىردى. ھەر بەم بۆنەيە، راشكاوانە پىتان رادە گەيەنن كە؛ ئەمە دوا بىر يارە و ئاسانكارى بۇ كەس ناكى، گوزەشتەمان لە كەس نىيە، پىر و جوان لىك ناكەينەو و ھەموان بە يەك چاۋ سەير دەكەين.

كۆشكى شاھانە، بىرۈرۈ .../.../...

دەگىر نەو كە؛ مقۇ مقۇ دەكەرتتە شارە كە و كۆشكى شاھانەش دەگىرتتە، دەرياسى كەنىش بەم حوكمە سەرسام دەبن. خەلكى دەيانگوت؛ تا ئىستا مىژو لەم جۆرە بىر يارە بە خۇيەو نەدىتوۋە و بە سەير و سەمەريان نازدە دەكرد. دەيانگوت: مەگەر مەرۇف دەتوانى پى نەكەنى؟ دەتوانى نەگىرى؟ دەتوانى نەپوانى؟ دەتوانى... ئەم پرسىيارانە بە گۈنى شا گەيشتەو و لە كۆشكە تايەتە كەى خۇيدا و بۇ ئىۋارە خوانىك بانگەيشتى ۋەزىرى كسرد. دواى بەزم و ئاھەنگىكى شاھانە، لە كاتىكدا دەفرە ئالتونىيە نەخشىنراۋە پىر لە شەرابە كەى بە دەستەو بو، بە لاۋرەو كەوتە سەروكارى ۋەزىر و لەم بىر يارە پرسى و بۇ ۋەلامى پرسىيارە كان گەپرا. ۋەزىر ۋەلامدەرەۋىيە كى بە توانا بو.

قەدەم و پىلاۋى شاھەنشە، سەر پىلۋ و گلىنەى چاۋم، مىنى خزمەتكارى مەمانە پىكراۋى بىنەمالەى شاھانە، ھەموو كات ھەولم داۋە بە دل و بە مىشك نەويندار و نەمىندارتكى

پاسته قینه تان بم و به هموو نرخ و شیویه ک پارێزگاری له
تهخت و تاجی شاهانه بکهم، ئایا ده کرێ منی لانهواز و خاکی
ژێر پیتی ئیوه، بریارێکی گرینگی لهم چهشنه به بێ لیکدانوه
دهر بکهم و بیر لسه دهره نجامه کانی نه کهمهوه. خاتری ههزرهتی
عالی موسته ههزن که؛ خوداوهندی سوبحان زۆر له بهنده کانی به
کهپی و تهنا نهت به کوپری هیناوهته بوون. نهوهش دهزانین که؛
نهم بهنده کهپ و کوپرا نه له ههر کۆمه لگایه کدا ژیا بن، به بێ
وهیترین و نارام ترین کهسه کان نه ژمیردراون و زهره ریان بۆ هیچ
حوکومه تیک نه بووه و بهردیان نه خستووه ته نهستۆندکی هیچ
حاکمیکهوه. پادشا سهلامهت بێ، هه مووشمان نهوه دهزانین که
هیچکام له کاره کانی خوداوهندی سوبحان بێ حیکمهت نین و
له خۆرا پۆ نه کهوتوون. داوی تیفکرین و وردبوونهویه کی زۆر
بهم نه نجامه گه یشتووم که هه موو نه مانه نیشانه ن و بۆچی ئیمه
تا ئیستا نه ماتتوانیوه ده رکێ پێ بکهین؟ خوداوهندی سوبحان به
ناشکرا به نیشاندانی نهم جوړه که سانه به ئیمه پرا گه یاندوه
که؛ مرووف نه گهر کهپ بێ و نه گهریش کوپ، ده توانی ژیا ن
به رته سه ر و وه ک هه موو مرووفه کانی دیکه ته مه نی هه لکیشی
بۆ نه وه و به رهو ژوورتریش، ده شتوانی وه ک نه وانی دیکه، نان
بخوا و سه ردانی مه بال بکا، به لام له وانی دیکه قانع تر و بێ وهیتر
و بێ زهره تر بێ. خۆ ئیمه داوای کهپ و لال بوونمان له خه لکی
نه کردوه، ته نیا داواکارییه کی به جوو کمان بووه، نه ویش نه گریانه.

کاتیی مروف بتوانی به کهری و به کورتی بڑی، نه گریان، لهوانهیه زور ساناتر بی، نهمهش ته نیا مهسله هتیی شانشین و له سهرووی ههموانهوه؛ مهسله هتیی نیهی به پرتی تیدایه. بهم بریاره خهلکانی که چاویان به تهخت و تاجی شاهانه ههله نایه و ناشتوان به هیچ شیوهیی دهری بپرن و ته نانهت له گریان و هه نیکدانیش به دوور کراون، به شینهیی و ورده ورده، له ناخهوه ده پروین و داده پرمین، نهمهش واده کا؛ بی نهوهی نیمه راسته وخۆ، ههولی له ناو بردنی نه یاره کانمان بدهین، بپووکیتهوه و به نارامی بفهوتین و له ناو بچن.

ده گیر نهوه شا، که به گوئی دل، سه رنجی وهلامه کی وهزیری ده دا، کتوپر له جینگه کی راده په پری و نامبازی وهزیر دهیی و سیی جار ناو ده می ماچ ده کا، دواتر بیرى کهوتبووه که؛ خودا بۆیه یه کی له براکانی به کهر و کورتی هیناوه ته سه ر دنیا و له په نا گوئییا و له کۆشکی شاهانه دا جیگیری کردووه تا نهم تییبفکری، به رده و امیش سه رکۆنه ی خۆی کردووه که بۆ تا هه نوو که و ده رچوونی نهم بریاره و پروونکردنه وه کی وهزیر، ههست و فامی بهم دیاردهیه نه کردووه و پئی نه زانیوه. پاشان پوژئی بۆ پشتگیری بریاره کی وهزیر و پوژکاری یه که می شاهانه له کۆبوونه وهیه کی گشتیدا که ته نیا بۆ نهم مه به سه ته پیک هاتبوو، به شیوهیه کی ره سمی بریاره کی وهزیر ده کاته یاسایه کی نیشتمانی و نیستاشی له گه لدا بی؛ بووه ته نه ریتیکی

شاهانه و جیل به جیل لهم شانشینهدا به توندترین شیواز په چاو
 کراوه. لهو کاتهوه مه گهر به ریځکوت، دواى نهوې ژمارهیه کی
 کهم به هوې لووت بهربونهوه و ماسین وسوور هه لگه پانی،
 که پوویان له دهست دا و کهوتنه زیندان و حوکی هه تاهه تایان
 به سهرا پردرا، چیتړ زوړبهی نیژیک به تهواوی خه لک، گریان
 و هه نیسکدانیان له بیر بردهوتهوه و به ده گمهن ده توانی؛ لووت
 ماسیوی لهم شانشینهدا بدوژیتهوه، که چی نه م نازاره به سویه
 له میژ ساله له دلی مندا نه مردوه و پهنکی خواردوتهوه، به لام
 سهده مه خابن، ترسی ریگرمه و چاوه کانیشم وشکارون و تامی
 سوژی فرمیسیکیان له بیر چووتهوه. سهده خوژگهش به باوکه
 نادم و دایکه ههوا، بهی نهوې ترسیان له هه لکه نندنی که پوویان
 بووبی تاوی به قاقاوه بوون و تاوړکیش به گوړ و به لیژمه و به
 ناشکرا گوناکانیان به بارانی فرمیسک خه ملاندوه ...

بۇيىر

... تەنيا و چاۋەپوان و سەرلىشىۋا، لە سەر چوارپايەيىكى
گولمىخكراودا، چەشنى رەگەي دار گۈزى، كە نيۋەي لەشى
لە ژىر خاكرا دەرگەوتوۋە، لەۋپەرى پروبەرىكى چىمەندا و پرو
بە دەرگەي جام رەشى ئۆتۆماتىكى سالىۋنى فرۆكەخانەكە،
چوارمىلكەم داۋە. دەلىي؛ تاقە دارىكى چەماۋەي بە سالاچوم،
ھەزاران سالە تەمەنم. بى جۈۋلە و بى سرتە، سەرپۇپ و پەلە كانىشم
نوشتاۋنەتەۋە و چەناگەيان بە نەژنۆ كانمەۋە نووساندوۋە، تا ئىستاش
بىپارى سەفەرىكم نەداۋە، نەك تواناي سەفەرم نەبوۋىي، بوۋمە،
بەلام دلم ساغ نەبوۋەتەۋە. دلەراۋكىمە و شوئەكەم بۇ دەستىشان
نەكراۋە، واپرىارە ئەمپۇ، دواپرىار بەدەم و خۇم يەكلابى بگەمەۋە.
زۇرجار كەۋتوۋمەتە بەر تەۋس و توانجى ھاۋەلەكانم. زۇربەيان،
چەندىن جار چوۋنەتە سەفەر و گەراۋنەتەۋە و كە منيان لىرە
بىنيۋەتەۋە، پىش ئەۋەي زمانيان بگەپى، لە دوورپاۋ بە تەۋسەۋە،
زەردەخەنەيەكيان ھەناردە كىردووم. يەكيان ئەۋەتەنى، ديارە لە

سه فەر گه پراوه ته وه، هیلاک و ماندوو، تۆزای و سه رو به رگ
 شیوار. دهست و پی سی، ده لئی؛ به گه چی قوتا بخانه، له سه
 تهخته په شه که، سه له نوئ نیگار کیشیت کردو وه ته وه. گومانم
 نییه جانتا که ی پره له دیاری و شتومه ک. قورس دیاره و به
 زه حمهت وه دووی خویدا پاید کیشی:
 - سه فەر سلامت، کاکه چیا!

- نه وه هەر لیږه بابان خراوا!

- نه زل و نه به دم له یاد بردو وه ته وه و نابینی له جیا سه فەر،
 دلّم بهم سیلانه خوش کردو وه؟!

پیاوی چابه کورپه! به وه ده لئی سمل، یان دهسکه که وه را!
 ها.. بیانگره، ئه م کتیبانه یان به دیاری بۆ ناردووی؛ هه زار
 توڼکانی بۆرخیس، سه د سال ته نیایی مارکیز، ... فوئنتیس
 و یوباز و خووسی مارتی و... پیم گوتبوون؛ هاوه لیکم ههیه،
 هه میسه ته نیا و چاوه پروان و سه رلیشواو، له پرویه پرووی سالونی
 فروکه خانه دا و له سه ر چوارپاییه کی گولمیک خراودا، ته مای
 سه فەری ههیه و تا هه نوو کهش دلّی ساغ نه بووه ته وه به رهو کوئ
 پروا. نه وانیش به تیڅپایی گوتیان: نه مانه خه رسته ی سه فەرن،
 بیان به بۆهاوه له کهت، به شکم پرووه و دالانی زه مهن و به سواری
 کیسه لیکي بالدار بهاژوو!

له دیارییه کانپرا، لیت پروونه؛ فیزای سه فەره که ی ناراسته ی
 به ره و کام مه مله که ته بووه. پاش هه والپرسینیکی کورت، لیت
 منتدی إقرأ الثقافي

دوور کهوتتهوه و بوو به تارماییه ک و به تهوژمیکی لیډا رپوچوه
 گهرووی زهمنهوه. بهلام ههستت کرد بون و بهرامدی پیپی
 تهنیاییه کهی جیما. له بونی تهقینهوهی ههول سهرچاوهی
 ههساره کهمان دهچی. نئیزیک له بی و بونی بارووتی چرکهی
 چهخماخدی تفهنگی راوچی له کاتی ههوازهنیدا، لهوانهیه بهم
 زووانهش نهرویتتهوه. بون به بهرگ و لاپهردی کتیه کانیانهوه
 دهکهی، قامکت له سهر لاپهرده کان، به کاوهخو دهزویتی و
 چهشنی سهگورگی؛ لموزی لی دهخشی. خویهتی، بونی
 جگهره بهلگه قاوهیه کانی کووبا. نهستوره کهیان دهنیته بهر
 سووکه هیزکی ددانه کانت و به تامهزرؤیهوه دایده گیرسیتی و
 روومالی شهپکه کهت دهنیته پاشه سهرت و لاق دهخیهته سهر
 لاقت. له سهد سال تهنیاییدا، نووقم دهی. گیرسانهوت نییه و
 دهرووی بهره و ناخی ههزاران سالی تهنیایش. نهسلن دهی به
 دهزگیرانت و پینکهوه دهچنه سهر رووپهردیکی سههولبهستوی
 بهربهین و وهجوته دهکهونه سهما. له گهرووی گو له وهنوشدی
 گرامینکهوه؛ ژهنینی دپته گوی. دهلی؛ له نهزلهوه ساحیب
 دهزگیرانی. دهلی؛ پینکهوه، ههزاران ساله مهشقی سهما دهکهن،
 چهشنی توانهوهی گوشتی دوو مومی ههلايساو، له نیو به کدا
 دهتوتنهوه... دواتر، به شتهقام و کولانه کانی تهنیاییدا دهکهوته
 شوین پنی؛ گابریل گارسیا مارکیز. لاپهرده به لاپهرده و لو به لو.
 دهشیته نیو گالیسکهی خهیا ل و به پهیزهی دووکهلی بونداری

تەنباكوى جگەرە بەلگە كەدا ھەلدەزىتى...

«فرۆكەى جۆرى تۆپۆلوف، كاتژمىر ۱۲ ى پىش نيوپرو،
بە كاتى ناوھەندى رۆژھەلاتى ناوين، لە شارى مۆسكۋرا، تا
پىنج خولە كى دىكە دىتە نىشتن!»

بە دەم بانگەوازە كەرا، لە گالىسكە كەو بەر دەبمەو و
دە كەومەو سەر چوارپايە گولمىخكراو كە. ژاوەژا و ھەراھەراى
سە فەرە. جارناجارى و بە بى كۆكە و بە دەم باو و بە دەنگىكى
زىكەدارى ژنانەو، چەشنى بىچووە مەيموونىك كە لە پشە
مەمەو نامبازى سەر و كوناكەم بى و بە مستە كۆلە بەرىتە
كاسەسەرم، سەرلەنوئ دەمەيتتەو سەر جىي يە كەم و دەمخاتەو
بىرى سە فەر. تاكوو ئىستاش نەمتوانىو بۆ ئەو سە فەرە؛ شوئە كەم
دەستنىشان بكەم، ئەو ش وام لىدە كا بە دەنگە زىكەدارە كەى ئەم ژنە
كەلەباب سىفەتە، تەواوى مووى لەشم، قىچ و قرژ بىنەو. دووبارە
فىزەى نىگام دى. دەروا و لە سەر جانتاى كۆلى كىژمەپىوارى
ئۆقرە دە گرئ. بە موبايەلە كەى و بە دەم رېو؛ نوqmى چىتە. لە
سەر شاشە كەى ھاتووە.

«داواكارىيەك بۆ سەر جەم رەدئ دار و بى رەدئە كانى دونيا؛
سەر جەمى پىتەختە كانم تىكەو، لە مەترو كاندا ھەلمىزتو،
بوومەتە كەپەناژنى سەكۆى پاپۆرەكان، خەونووچكەم پى
نەماو بۆ فرۆكەيەكى تر، بە ھەلۆبى لە كلىمانجاروودا بى
نەچچىر ماومەتەو، قەبرە كۆنە بە سالاجووە كانىشم گۆرەشارداو،

منتدى اقرأ الثقافي

مهخابن مام به خته وهرم بزر کردووه، نه مدؤزیوه تهوه. تکایه؛ ههر
رډین داری، له ههر شوئینکی ناسماندا و ههریی رډینیکیش،
له ههر شوئینکی زهویدا، وههر چاوتان کهوت، بهم ناونیشانهی
خوارهوه، نیمه یلکم بو هه نارد ه بکن.

به سپاسهوه؛ برازا وئله کهی مام به خته وهر...»
نانتوان چیخوؤ نییه! نازانم، رهنکه تهویش بی. تهوستانی،
نه مگوت:

- «چاوهروانی، مروؤ تووشی دهسته وهستانی و شپړوی
دهکا. وزهی دیدهکانی دهبا و به له وهپیش سهر وپینه و باو و
بالورهی دهخا.»

به چاویلکه به ننداره گردهکانیرا، به ریش و سمیله درشته ماش
و برینجیهکانی و کاتر میهره گیرفانییه کهیرا، گومانم نامینئ.
جانتا کهی به دهستی راستی هه لگرتوه. پوو له منه و بزیه کی
تهوساوی سیمای له قهرینه ترازاندووه. ههنگاوهکانی رهنجدهرانه
و دهلئی گولمیخن به زهویدا دهکوترین. پاپیونه ره شه کهی له
قایمیان، ره گی لاملی ماساندووه. فریای خو کو کردنه وه ناکه موم.
به هیما دهلی:

- «تهمانه تیم پییه»

دوا دانانی، راده بووری و دهمی منیش دهیته تهلهی تهقیو.
«نهو عاشقی مهرگه.. بووریس ناکوونین، پوچه زیندوکان..
دیمیتری بایکوؤ، ۲۰۱۷.. ئوولگا ئوسلاو نیکوا، میتروئی ۲۰۳۳..

دیمیتری گلوخوفسکی و کلای ترسی فیکتور پؤلین»
 ئەمانەتیه کە. لە پارچە کاغەزێکدا، لە سەرۆکی کتێبه کانهوه
 نووسراوه؛ ئەمانە خەریتهی سەفەر، بیان بە بۆهاوه له کەت، بەشکم
 ڕوه و دالانی زەمەن و بە سواری کیسه لێکی بالدار بهازووی.
 لیت دوور کەوتەوه و ڕوو بە تارماییه ک و بە تەوژمیکی لیلدا
 ڕۆچوووه گەرۆکی زەمەنهوه. بەلام هەستت کرد؛ بۆن و بەرامەکی
 پێی تەنیاپیه کەکی جیما. لە بۆنی تەقینهوهی هەوێل سەرچاوهی
 هەساره کەمان دەچی. نێزیک لە بێ و بۆنی بارووتی چرکەکی
 چەماخەکی تەنگی ڕاوجیی، لە کاتی هەوازه نیدا. لەوانه یه بهم
 زوانەش نەرپه ویتەوه.

دەرپوانیته خەریته کان؛ ڕینگاوبانە کان، تابلوی سەردووکانە کان،
 ئێتیکیتی مرووره کان، ڕینوینی سەر شەقامە کان، کۆلانە کان،
 تەنابەت چوارچێوهی داری قەنەفە کان؛ تووسکای ڕووسه.
 هەویری کاغەزی کتێبه کان؛ سەرفی ڕووسه... چاویلکە کەت
 دەکەیتە چاوت. دەبیتە زەرگەتەیه ک و بە وشە کانهوه ئەدەیت.
 پیتە کانیش بەدەر ناکەیت. ماندوو نابێ. هەدا نادە. لە وشەیی
 دەگەرپیت؛ کەوییه و خۆمالییه. لە شوێنگەیی دەگەرپێ؛ لە
 دل و ڕۆحتدا یه. لە سەر پانتایی نەخشە ڕووسیه ڕا بۆ شارێکی
 بچوک دەگەرپێ؛ پێشینیان و میژوو وانان، ناویان ناوه.

«هەله بجه...!»

رەنگە نەم گەرەنە دژوار و لە ھەمان کاتدا
 بێ ئاکامە بێت کە دەتوانی بە جۆریک
 براکوژی، ناکوکییەکانی مرقوف لە گەڵ
 خودا و نەفرەت لە بێ عەدالەتی پاساو بداتەو
 و ئەو ئیزنە بە مرقوف بدات کە بەردەوام لە
 گەڵاندا بژیت... ژياننکی نازارای، کە لە
 گەڵیا بیرکردنەوەیەکی ئەبەدی و ئەزەلیش
 ڕێ دەکا. گەرانی نووسەر لێرەدا خوێنەر
 بیری ئەفسانەیی سیزیف دەخاتەو. بەلام بەو
 جیاوازییەو کە کۆی کاراكتیڕەکان لێرەدا نە
 تەنیا لە ڕینگای کردەو، بەلکو لە ڕینگای
 وشەیشەو راستەوخۆ پەیامیکی خەمناک بۆ
 ئەوکانی داھاتوو بەجێدێنن. پەیامی ئەگەرەن
 و مل کە جکردن لە ئاست شکستی ئەوانەیی
 ڕابردوو و پەلکێشکردنی بۆ ئیستا وەک تەنیا
 راستیی ژیان و بوون ...

مێژووی نازار سەورە

گۆتار

ISBN: 978-600-5647-48-8

9 786005 647488

قیمەت: ٥٠٠٠ تەنغەتی **إقرأ الثقافي**